

KOMMUNIST

Det er tid til fred

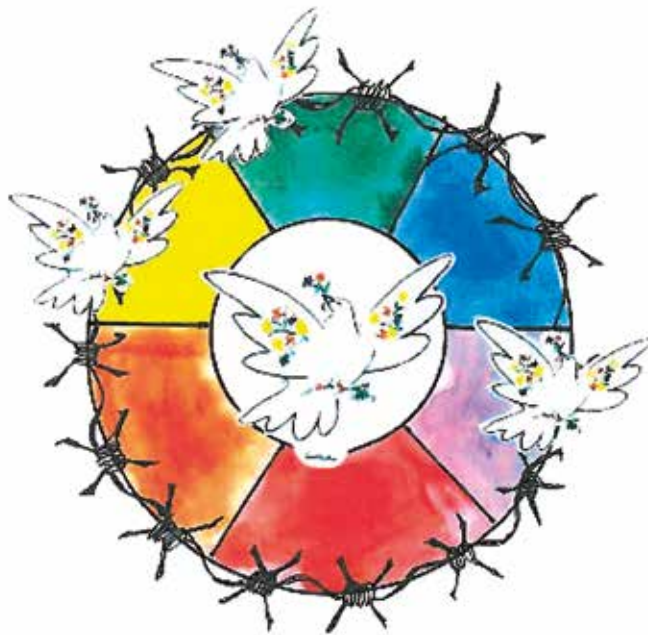
Nu sættes kravet om stop for krig på dagsordenen

■ I mere end tyve år har "De vestlige demokratier" været i krig, og hver gang en ny krig skulle iværksættes, har Danmark følt sig kaldet til at gå med.

– Skiftende regeringer og folketingsflertal har med bind for øjnene kastet vort land ind i en katastrofal og kostbar oprustnings- og krigspolitik. Det har betydet militarisering af samfundslivet, accept af tortur, terrorlove og overvågning, der undergraver demokratiet og borgerrettighederne. Der tegner sig konturerne af en politistat. Således indledes en appel fra en velbesøgt konference "Sæt freden på dagsordenen" som blev afholdt i København i februar.

"Krig mod terror"

– Krigene sniges og manipuleres igennem, fortsætter appellen, og det er tydeligt, at krigene og invasionerne ikke har ført til stop for terrorisme, til fred eller demokrati i de

krigshærgede lande. Tværtimod har de ført til ufattelige lidelser og ødelæggelser. Krigene har skadet de krigsførende nationer og deres brede befolkning, der betaler for dem.

Konferencens deltagere udtrykte med sin appel, at det er tiden nu at kræve et kursskifte

i dansk politik, og besluttede derfor at forberede en bredt anlagt fredsmanifestation i København i påsken i år, nærmere angivet 2. påskedag, mandag den 6. april.

Stop køb af nye krigsfly

Danmark vil indkøbe nye angrebsfly. Den danske

virksomhed, Terma i Aarhus, er allerede udset til at skulle producere dele til de nye kampfly. Firmaet ejes af A.P. Møller Mærsk gennem Trige Holding A/S og er tæt forbundet med staten og forsvarsmiljøet.

Således hjælper Forsvaret aktivt Terma med markedsføring for deres våbensalg som en del af strategien "Open for Business" som blev vedtaget i maj 2013, et projekt der også hjælper andre danske våbenproducenter. De nye fly er beregnet til at skulle koste 30 milliarder kroner alene i indkøb og langt mere i deres levetid. Det vil gøre indkøbet af krigsmateriel til den største offentlige investering i dette århundrede.

Krige koster

De mange iværksatte krige har kostet mange menneskeliv. De har skabt en eksplosion af fattigdom, sult, forurening, hjemløshed, frygt, had og mennesker på flugt. De har

ikke givet angriberne den forventede kontrol over de lande de angreb. De største vindere har været Dødens købmænd: Våbenproducenter, -leverandører og -transportører. Skatteborgerne i de angribende lande betaler regningerne med sociale besparelser og stigende militærudgifter.

-bc

Faktaboks

- I 2014 brugte Kina (med verdens største indbyggertal) 854 milliarder kroner på militæret
- USA brugte 3.800 milliarder kroner
- Rusland brugte 430 milliarder kroner
- Danmark brugte knapt 30 milliarder kroner

Kilde: *Internationalt institut for strategiske studier*

Metroskandalen:

Faglig voldgift kommer løndumpere til undsætning

■ Sager mod det skandaleombruste italienske entreprenørselskab Cipa har været behandlet i den faglige voldgift.

3F havde anklaget firmaet for lønsnyd for 47 millioner kroner. Som modsvar blev der fra firmaets advokat overraskende rejst anklager om, at den måde man indtil nu har behandlet sager om løndumping på, er i strid med EU-regler og herudover anklager om diskrimination af uden-

landske virksomheder. Den sag er så blevet sendt videre til Arbejdsretten og senere EU-domstolen.

Usikkerhed

Det har fået 3F til at rette hård kritik mod Dansk Byggeri. Fagforbundet er vred over, at Dansk Byggeri nu undsiger reglerne i den overenskomst, som arbejdsgiverforeningen selv har indgået. Reglen kaldes 48-timers-sager, fordi den er lavet til at hastebehandle

sager om social dumping inden for to døgn.

– Nu må vi afvente Arbejdsretten, og i mellemtiden er der skabt usikkerhed om 48-timers-møderne. Det er virkelig et skidt træk fra Dansk Byggeris side, siger Palle Bisgaard, næstformand i 3F's byggegruppe, i en pressemeddelelse. Han mener ikke, reglerne er diskriminerende, men at netop 48-timers-møderne med omvendt bevisbyrde er indført for at beskytte

udenlandske arbejdstagere i Danmark. Sagerne kan nu trækkes i langdrag.

Skattesager

Det store Metro-byggeri er finansieret af skatteborgerne, som har kunnet konstatere, at deres penge er brugt til løndumping med udenlandsk arbejdskraft og manglende sikkerhedsforanstaltninger. Hertil er der nu også afsløret skatteskandalen. Skat har undersøgt 25 virksomheder

på metron i år og valgt at oprette sager mod i alt otte virksomheder, som nu kontrolleres for ikke at have betalt korrekt skat. I alt er der tale om mistanke om fejl og snyd med skat for 600 ansatte. Det er en betydelig del af metrons godt 1.600 medarbejdere. Sidste år fandt Skat fejl og snyd i 82 ud af 100 sager i fem forskellige virksomheder på projektet.

Metroselskabet ejes af staten, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune. -bc

Leder

Grus i maskineriet

I diskussionerne op til den danske folkeafstemning om deltagelse i ØMU-projektet (Euroen) var det netop de politiske betingelser i den økonomiske politik, der kom i fokus og afgjorde udfaldet for det danske nej. Den neoliberalistiske offensiv har siden været godt understøttet af den centralt styrede Europolitik, som har kostet borgerne store sociale nedskæringer og udsalg af de samfundsskabte fælles værdier. Meningen er nu, at EU skal gå skridtet videre med TTIP-aftalen EU/USA, der skal give storkapitalen magt over landenes lovgivning. Men der er kommet grus i maskineriet.

Oprør

Antallet af økonomer, der har advaret mod den politisk-økonomiske politik, som EU fører, er vokset og vokser støt. Men de taler for døve ører. Nu har også folket i EU-landene fået nok! Første advarsel kom i form af valgresultatet til EU-parlamentet sidste år, hvor de der stemte, i hidtil uset antal, stemte på protestpartier. Det var spredt fægtning til både højre og venstre, men det var en protest. Valget i Grækenland i januar var en protest, der ikke lader sig overhøre, og det samme forventes ved det kommende valg i Spanien. Uanset at den nye græske regering, som ventet, er faldet til patten, så ændrer det ikke på folkets protest, der ifølge meningsmålingerne er stadig stigende. At det græske folk i samme meningsmålinger både protesterer og samtidig stadig ønsker at blive i Europolitikken viser, at de endnu ikke har fået fat i sammenhængen og forstået, hvad EU er til for.

Hjælpepakker

Da finanskapitalen og "Investorer" overspillede og tabte, kom det til at koste borgerne dyrt. Deres krise blev løst med massive hjælpepakker fra bl.a. EU-medlemslandenes skatteborgere. Skandale på skandale er afsløret om lyssky transaktioner og det som almindelige mennesker kalder svindel og humbug. I hele det finanspolitiske spil var også tyske banker og centralbanken involveret. Det gjaldt også en række banker i de forskellige EU-lande, hvor de, der måtte lukke eller gå af, fik et klækkeligt økonomisk farvel-håndtryk. I den efterfølgende dybe krise, der betød konkurer og massearbejdsløshed, er hele nationer kommet på fallittens rand. Hjælpepakkerne lån, renter og medfølgende politiske betingelser har gjort og gør fortsat situationen værre. De mange nedskæringer i de offentlige sektorer har forstærket arbejdsløsheden, som så, med befolkningernes manglende købekraft, forstærker krisen og dermed arbejdsløsheden.

Forskel på hjælpepakker

Det er påfaldende og grotesk, at de krav, som EU og den såkaldte Trojka har stillet til lån – såkaldte hjælpepakker – til lande der kom i nød efter finanskapitalens dødendans, ikke blev stillet, da bankerne skulle have hjælpepakker fra bl.a. de nu nødstedte befolkninger. Men vi taler jo om et kapitalistisk system, og i det system er det sådan, og det er netop den forskel, som EU skal sikre fortsætter. Men det er også at spille hasard, og der kan man tabe stort, som vi allerede har set.

– Så selvom det nu går fint for finanskapitalen og aktierne stiger, så går det faktisk ikke så godt for systemet som sådan, som jo har nok at se til med at skaffe penge til investeringer i krige, våben og overvågning af modstandere og udgifter til alt for mange, som systemet har gjort arbejdsløse og uarbejdsdygtige. Det er også med til at kaste grus i maskineriet, og det folkelige oprør mod Euro-politikken udvides nu også til folkeligt oprør mod TTIP-projektet. Det skal have al den folkelige støtte, der kan mobiliseres.

Danske værdier

Hvor blev de af, de værdier de vil slås for

Af Lilli Rodeck

■ I tide og utide hører vi, at de danske værdier er i fare. Problemet er, at de danske værdier er forsvundet, undermineret af de selvsamme politiske partier, som højstemt taler om "danske værdier".

I 60'erne og 70'erne brydte Danmark sig over vores tolerance og medmenneskelighed. Vi fik en sociallovgivning, som byggede på disse værdier. Vi havde en dagpenge, som var uden grænser, hvis man bare var i aktivering jævnlige. Man havde revalidering, som gav mennesker med handicaps eller sociale problemer en chance for uddannelse eller job. Målet var dels at forhindre social deroute, dels at skabe menneskelige vilkår for syge og arbejdsløse. Vi var dengang stolte af vores sociale system, og der er ingen tvivl om, at mange blev hjulpet til et godt liv.

Fra tryghed til utryghed

Mange forskere fra andre lande undersøgte vores lille land, hvor man, selvom der var en regering, som hyldede kapitalismen, bekæmpede ulighed. Begrundelserne for at bekæmpe ulighed var mange. En af dem var frygt for social uro. Det skal også bemærkes, at Sovjet Unionen

eksisterede og var et bevis på et andet, socialt, samfundssystem end Vestens. DKP var også stærkt og blev betragtet som en trussel, som kun kunne imødegås ved at sikre, at masserne, den danske befolkning, var tilfredse.

Nu mange år efter ser vi, at de værdier, som byggede på mindre ulighed, medmenneskelighed og tolerance er blevet erstattet af mistro, tvang, straf og intolerance. Ulighed er blevet spiselig, fordi man påstår at ulighed skaber dynamik. Men sandheden er, at netop ulighed skaber et utrygt samfund, hvor de der er i arbejde skal ringeagte dem uden for arbejdsmarkedet. Og de, der er uden for arbejdsmarkedet lever i risiko for fattigdom, har ringe selvtillid men også vrede mod det system, som er med til at forringe levevilkårene. Risikoen for såkaldt social uro øges for hver eneste, som falder ud af sikkerhedsnettet. Mere end 50.000 har mistet dagpenge, syge og handicappede har ingen udsigt til førtidspension, men trækkes igennem det ene ressourceforløb efter det andet for 11.000 kr. om måneden før skat.

Stigende ulighed

Imens arbejder en socialdemokratisk ledet regering støt videre med forringelser for en stor del af den danske befolkning. Allerede nu er mange husejere i København nødt til at sælge deres huse på grund af grundværdiskatten, som bare stiger og stiger. At være husejer i København kræver nu så høje indkomster, at mange huse ender med at stå tomme. Samtidigt slipper

danske rigmænd for skat ved at have penge i skattely, uden at regeringen skrider ind. Millionærskatten, som var et valgløfte, blev aldrig indført. I stedet fik folk med topskat lettelse.

Danmark er det land blandt de vestlige lande hvor uligheden stiger mest. Vi oplever flere og flere, som lever i fattigdom. Mennesker, som har behov for medicin, har ikke råd til den selvsamme medicin. Og der er ingen tvivl om, at det allerede nu har kostet liv. Selvmordsraten er øget, mobning på arbejdspladserne har taget til, og stressrelaterede sygdomme er i vækst. Den danske befolkning har det dårligt psykisk. De frygter arbejdsløshed. De frygter alderdom, fordi de nu kan se, at ældre medborgere behandles uværdigt. De frygter sygdom, og mængden af klager over sundhedssystemet stiger kraftigt. Verdens lykkeligste befolkning er alt andet end lykkelig.

De økonomiske rettigheder

Hvis de økonomiske menneskerettigheder blev indført og efterlevet, ville vi, som samfund blive lykkeligere. Men da netop disse menneskerettigheder af kapitalen bliver betragtet som kommunisme, sker det ikke før befolkningen kræver det. Men da befolkningen ikke kender til De økonomiske Menneskerettigheder, kan de ikke kræve dem indført.

Det sjove er, at hvis man indførte retten til arbejde, retten til uddannelse, retten til bolig og retten til at spise sig mæt, ville vi få et mere harmonisk land.

KOMMUNIST

24. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 20,- kr.

Redigering af marts-nummeret er afsluttet 23. februar. Afleveret til Post Danmark: 25. februar.

Deadline kommende numre:
April – 16. marts
Maj – 13. april

Kommende numre afleveres til Post Danmark:
April – 25. marts
Maj – 22. april

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Forbrydelseernes elementer

Nødvendige eftertanker fri for automatiske og belejlige dogmer

Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti
i Danmark

■ De voldsomme begivenheder i København med mordet på to mennesker og fem sårede betjente er en tragedie. Politiet taklede begivenheden professionelt og forhindrede formentligt, at tragedien fik et endnu større omfang. Det er godt, og det er godt at det ikke kom til at koste de sårede betjente livet.

I taler og udtalelser bag efter er det flere gange blevet nævnt, at denne begivenhed må give anledning til eftertanke. Det er vi enige i, men har det så ført til denne eftertanke? Umiddelbart virker det mere, som om autopiloten blev slået til med det samme.

Rigtigt fokus?

Medierne var straks ude med teser om voksende antisemitisme, og de i hast arrangerede mindehøjtideligheder blev manifestationer for retten til ytringsfrihed i lighed med demonstrationerne efter begivenhederne i Paris.

Men blev de to voldelige angreb med dødelig udgang egentligt begået for at angribe ytringsfriheden og jødedommen? Umiddelbart er der ingen belæg for en sådan udlægning af handlingen, og så er de politiske eftertanker, med henblik på at imødegå at det kan ske igen, ikke meget værd.

Den jødiske overrabbiner understregede klart i sin tale på mindemødet, at den jødiske menighed ikke betragtede gerningsmandens angreb som et islamisk angreb på det jødiske trossamfund. Dette blev bekræftet af det islamske trossamfund og af et væld af danske muslimer.

Sociopaten Omar

En sammenstyknings af den formodede, nu dræbte, ger-

ningsmands liv viser, at han ikke var specielt religiøs.

Derimod viser det et tydeligt billede af en sociopat, der ifølge sagkundskaben "har en tendens til at være nervøse, let bliver ophidsede og ofte får store følelsesmæssige udbrud, herunder også vredesudbrud. De er ofte uuddannede og lever lidt på kanten af samfundet. Har svært ved at holde på almindelige jobs. Sociopaten virker ofte meget forstyrret, og bliver han/hun involveret i en forbrydelse, vil det ofte være på baggrund af en pludselig indskydelse eller et følelsesudbrud. Ofte danner de en tilknytning til én bestemt person eller gruppe, og er så helt ligeglade med det øvrige samfund. Sociopater har ofte været udsat for noget i deres opvækst, som har gjort dem fjendske og fremmede overfor samfundet som sådan."

Baggrunde

Hvad er det så for en opvækst, der har gjort Omar fremmed og fjendsk overfor samfundet? Han var en af de mange

danskere der skal leve med benævnelsen "2.-3.-4.)-generationsindvandrere med anden etnisk baggrund".

Det er relevant at spørge hvor mange generationer der skal til før man bare er dansker. For jødernes vedkommende er man heldigvis holdt op med indvandrerbetegnelsen, men alligevel kaldes de jøder, uanset om de er religiøse jøder eller ej.

I disse år har jødiske medborgere det problem, at de automatisk identificeres med staten Israel og dens grusomme handlinger, og den kobling burde de jødiske samfund reflektere mere over. Modstanden mod Israels fremfærd har intet med antisemitisme at gøre.

Omar havde palæstinensiske aner. Det er også statsløse, og jagede aner, og han havde besøgt og opholdt sig i en palæstinensisk flygtningelejr. Hans formodede dybe had har ikke været et religiøst had, men et forvirret politisk had mod en stats besættelse og behandling af hans aners fædreland, og mod den sociale virkelighed og spot han

og mange andre "Omar'er med anden etnisk baggrund" er vokset op i.

Danmark i krigstete

Hans angreb har fået den efterhånden noget udflydende betegnelse "terrorhandling". Uanset politiske betegnelser er det at dræbe mennesker afskyeligt. Det gælder de mord, som den afdøde Omar formentlig var skyld i, det gælder den familiefar, der dræber kone og børn, det gælder videofilmene halshugninger, fjernstyrede USA-dronedrab, bombardementer og andre krigshandlinger.

Måderne at føre krig på har udviklet – og forandret sig. Det eneste der ikke har forandret sig er, at igangsætterne sidder langt fra krigszonerne, at et mindretal tjener fedt på en hvilken som helst krig, og at det er uskyldige og manipulerede mennesker der slægtes.

Vores lille Danmark er med i krigsteten. Disse krige har efterladt sig så store menneskelige katastrofer, at begivenheden i København blegner.

Hvis nogen tror, at vores land kan være i aktiv krig og støtte besættelsesmagter uden at det avler had og hævnthirst, så er de uansvarligt naive. Det bør også indgå i eftertankerne, for det kan man hverken lovgive eller straffe sig fra.

OPGAVE: TEGN EN TERRORIST

Offentlige overenskomster

Kommune-OK indgået

■ Omkring 500.000 ansatte i kommunerne kan se frem til en lønstigning på 5,42 procent over de kommende tre år. Det bekræfter blandt andre formanden for FOA, Dennis Kristensen over for Ritzau.

– Vi er tilfredse med at bevare reallønnen og sikre en fremgang, siger han.

Lønstigning over tre år

Han bekræfter, at lønstigningen fordeler sig med i alt 4,81 procent over de næste tre år samt 0,61 procent fra den såkaldte reguleringsordning, som sikrer, at lønudviklin-

gen i det offentlige følger det private.

Chefforhandler for Kommunernes Landsforening (KL), Michael Ziegler, holdt kortene tæt ind til kroppen, og siger: – Jeg kan ikke bekræfte eller afkræfte forlyden- det. Men det er ikke ensbetydende med, at det ikke er sådan, siger han til Ritzau over telefonen.

Forhandlinger henover weekenden

Parterne startede forhandlingerne fredag i sidste uge og de fortsatte henover weekenden. Men da KL i sin forhandling med lærerne havde brug for at få godken-

delse fra både sin hovedbestyrelse, formandskabet og finansminister Bjarne Corydon (S), kom de reelle forhandlinger først i gang lørdag over midnat.

Disse forhandlinger sluttede søndag aften, hvorefter de sidste knaster for alle ansatte i kommunerne kunne færdiggøres. De faldt ifølge Finans på plads omkring klokken 02,30 natten til 16/2.

Penge til uddannelse

Dennis Kristensen fortæller mandag, at der ud over en lønstigning også er en uges ekstra betalt barselsorlov til mænd og en forstærket indsats for at forbedre det psykiske arbejdsmiljø. Derudover er der skabt økonomi til et stort uddannelsesprojekt.

– Det handler om at blive løftet fra ufaglært til at være faglært. Det betyder, at 1000 af FOA's medlemmer i løbet af det kommende år skal have en uddannelse, siger han.

Uddannelsesaftalen mellem KL og FOA bliver færdigbehandlet 23. februar.

Reallønsstigning for pædagoger

Af Martin Jensen

■ BUPL's formand Elisa Bergmann er overordnet tilfreds med overenskomstforliget der vil give de ca. 50.000 pædagoger lidt flere penge på lønkontoen.

Pædagogerne har fået generelle lønstigninger på 5,42 procent over tre år. Det er lidt mere end de forventede pristigninger på 3,8 procent frem til 2018, og dermed er pædagogernes realløn og købekraft sikret.

Bredt og fælles forlig

Forliget blev underskrevet den 16. februar kl. 9.00 af forhandlingsfællesskabet, som BUPL er tilknyttet, og KL.

De afsluttende forhandlinger trak ud, fordi KL og Lærernes centralorganisation først skulle lande et svært forlig om lærernes arbejds- tidsregler.

Elisa Bergmann er overordnet godt tilfreds.

– For os har det været vigtigt at sikre medlemmer-

Elisa Bergmann, BUPL

nes realløn, og derfor er jeg tilfreds med, at vi er kommet igennem med reallønsstigninger. Det er ikke prangende, men det er en lønstigning, og det har pædagogerne brug for, siger BUPL's formand

Rejsehold

Blandt de aftalte initiativer på arbejdsmiljøområdet er øget vidensformidling om psykisk arbejdsmiljø. Dertil vil KL og organisationerne etablere et såkaldt rejsehold, som skal understøtte arbejdspladserne i både at håndtere og forebygge problemerne på arbejdspladsen.

Men der savnes også generelle aftaler om ligelønsproblematikken.

Forhandlingsfællesskabet kom ikke igennem med et krav om flere seniordage til medarbejdere over 60 år, men til gengæld kom KL heller ikke igennem med et krav om senere ikrafttræden af seniordagene.

Dennis Kristensen, FOA

NYT FRA ARBEJDSMARKEDET

Ryanair

Fagbevægelsen har fået hjælp fra uventet kant. Den amerikanske burgerkæde McDonald's dukkede i 80'erne op i Danmark på samme måde som nu Ryanair: Med elendige arbejdsvilkår og total afvisning af fagforeninger. Men McDonald's tabte en langstrakt konflikt med den danske fagbevægelse, og det er kæden lykkelig for i dag.

De måtte indgå en overenskomst med Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund.

I dag er det flyselskabet Ryanair, der vil gøre sit indtog på det danske arbejdsmarked med vilkår, der er langt dårligere, end danskerne er vant til.

I dag er McDonald's meget tilfreds med at have tegnet overenskomst. "Vi er meget glade for vores overenskomst og konstruktive samarbejde med 3F. Det giver ro både i

baglandet og udadtil, at vi har papir på, at vi har ordnede løn og arbejdsvilkår", siger Mette Hybschmann, senior manager hos McDonald's. *Avisen DK*

Overenskomst

Finansminister Bjarne Corydon (S) har forhandlet med Flemming Winther om ny overenskomst for de statsansatte. Der skulle angiveligt være udsigt til en stigning i lønnen på omkring 5,5 procent over 3 år. Begge parter har haft blikket stift rettet mod lønsedlen, vurderer Mikkel Mailand, der er ekspert i offentlige overenskomster.

Tidligere har de statslige arbejdsgivere været meget ivrige efter at få fjernet den reguleringsordning, som betyder, at de offentligt ansattes løn automatisk følger med det private arbejdsmarked.

Til gengæld står fronterne skarpt omkring det såkaldte

lavtlønsværn – en minimumsløn på 19.500 kroner til alle statsligt ansatte.

Det angreb Bjarne Corydon. Han henviser til, at titusindvis af privatansatte får en lavere løn, og hvis den skulle sættes op, risikerer man, at de job rykker ud af landet. Det drejer sig om 2.500 ansatte i staten, som får under 19.500.

Den økonomiske ramme for de kommunalt ansatte vil være givet af forhandlingerne med staten. *Avisen DK*

Overenskomst med COOP

Efter næsten et års forhandlinger lykkedes det den 23. januar Fødevareforbundet NNF og COOP at blive enige om en ny overenskomst for bagere og slagtere i COOP.

"Jeg er tilfreds. Vi har i store træk sikret bagerne og slagterne i COOP det samme som de øvrige områder fik

ved overenskomstforhandlingerne i 2014," siger Flemming Mogensen, forbundssekretær for butiksområdet i Fødevareforbundet NNF om det forlig, der blev indgået mellem NNF og COOP.

COOP har sikret sig en øget fleksibilitet for mester-svendene i form af en såkaldt 'jobløn'. Til gengæld har NNF sikret lidt ekstra økonomi til fritvalgsordningen.

Fødevareforbundet NNF

Sejr til gravide elever

FOA glæder sig over principiel dom i Højesteret, der fastslår, at elever, der bliver gravide, har krav på at få deres uddannelsesaftale forlænget.

"Det er en helt principiel sejr, og der er grund til at ønske stort tillykke til 3F, der har ført denne sag," siger forbundssekretær Nanna Højlund fra FOA.

FOA har en længere række

sager liggende, hvor kommuner har afvist at forlænge social- og sundhedslevers og pædagogisk assistentlevers uddannelsesaftale, når de er blevet gravide og ikke har færdiggjort uddannelsen, inden de gik på barsel.

Højesteret er nået frem til en anden afgørelse end Landsretten, som ikke tog stilling til det principielle spørgsmål om forståelse af erhvervsuddannelsesloven. *FOA*

Nyt i ferieloven

Pr. 1. januar 2015 er der sket ændringer i ferielovens § 25 i forhold til optjening af feriepenge ved sygdom.

De nye ændringer betyder, at man ikke længere skal have anciennitet for at optjene feriepenge under sygdom. Tidligere skulle man være syg i tre dage og minimum have været ansat 12 måneder for at optjene sygeferiepenge.

Aarhus indfører arbejdsklausuler på det sociale område

– Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Aarhus Kommune aktivt arbejder for, at alle de pladser og tilbud, som vi køber, og de tilskud, som vi yder til private, sociale institutioner, foregår under ordnede arbejdsforhold for de medarbejdere, der er ansat der, siger Thomas Medom (SF), rådmand for sociale forhold og beskæftigelse i Aarhus Kommune.

Udtalelsen kan læses i nyhedsbrevet dknyt, der oplyser, at Aarhus er den første kommune i Danmark, der betræder denne vej i forhold til private sociale institutioner.

Bør være et kriterium

Rådmanden opfordrer derudover Kommunernes Landsforening til at arbejde for, at arbejdsklausuler skal indgå som et kriterium for, at Det Sociale Tilsyn kan godkende et privat tilbud.

Beslutningen falder i god jord hos socialpædagogerne i Østjylland:

– Med denne beslutning, tager Aarhus et vigtigt skridt

væk fra at understøtte social dumping på det sociale område, og det er vi meget tilfredse med, siger Gert Due, kredsformand for SL Østjylland, til nyhedsbrevet dknyt.

ILO-konvention

Beslutningen betyder, at kommunen fremover vil forsyne kontrakter med private institutioner og opholdssteder med formuleringen:

– At løn (herunder særlige ydelser), arbejdstid og andre arbejdsvilkår, ikke er mindre

gunstige end dem, der gælder for arbejde af samme art i henhold til en kollektiv overenskomst indgået af de inden for det pågældende faglige område mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder for hele det danske område. Der henvises til ILO-konvention nr. 94.

Klausulen vil også gælde for underleverandører. Her gøres leverandøren ansvarlig for at holde øje med, at bestemmelsen overholdes. *alni*

Redigeret af Martin Jensen

Nu skal man have feriepenge under sygdom fra første ansættelsesdag. Dog skal man være opmærksom på at der ved sygdom altid er en karenstid.

Feriepengene beregnes af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet. *Blik og Rør*

Metrosag om lønsnyd udskudt

Metrofirmaet Cipa fra Italien har været for en faglig voldgiftsret for at forsvare anklager om lønsnyd for 47 millioner kroner. Sagen mod det italienske firma Cipa tog dog en overraskende drejning, da dommeren sendte et afgørende spørgsmål videre til Arbejdsretten og udskød afgørelsen i tre uger. Dermed må de polske, rumænske og italienske 3F'ere vente yderligere på at få svar.

3F har anklaget Cipa for at

lave falske underskrifter og snyde med lønsedler, så den reelle timeløn har været ned til 55 kroner i timen.

3F har siden 2010 ført flere end 900 sager om social dumping, hvor reglen om omvendt bevisbyrde ofte har været afgørende. Reglen betyder, at det er entreprenørens ansvar at bevise, at de ansatte får løn efter overenskomsten. Cipa og deres organisation Dansk Byggeri mener, at reglen er diskriminerende over for udenlandske arbejdere. Det fremgår af sagens papirer.

Cipas advokat Jacob Sand fik rejst tvivl om, hvorvidt en af de centrale regler i byggeoverenskomsten er i strid med EU-retten. Det kom til at betyde, at reglen om den omvendte bevisbyrde blev pillet ud af den konkrete sag på metrotroen. I stedet er spørgsmålet om diskrimination sendt videre til Arbejdsretten. Her

vil Cipa og Dansk Byggeri bede om, at det sendes videre til EU-domstolen. Dermed vil det kunne tage flere år at finde en endelig afklaring i det spørgsmål.

Aldersdiskriminering

En kommune i Sydvestjylland er blevet dømt til at betale 25.000 kr. til en jobsøgende, der har fået ligebehandlingsnævnets afgørelse for at være blevet fravalgt på baggrund af sin alder.

Kommunen søgte en jurist til borgmesterkontoret. Stillingsoverslaget lagde vægt på erfaring og en specifik uddannelsesbaggrund, men selvom den 60-årige ansøger havde 30 års erfaring, blev han ikke indkaldt til samtale.

Det blev i stedet seks andre i alderen 24 til 28 år, og det har ligebehandlingsnævnet anset som værende i strid med forskelsbehandlingsloven. *dknyt*

ØKONOMI

Af Bo Møller

Kampen om kronen

Ældre læsere vil huske tidligere tiders kamp om kronen. Den gang var et af problemerne, at Danmark havde et stort underskud på betalingsbalancen og en stor udlandsgæld. Et af midlerne til at løse problemet var at devaluere kronen, dvs. at sætte kronens værdi ned i forhold til valutaerne i de lande, vi handlede med. Det betød, at importen fra udlandet blev dyrere, mens eksportvarer fra Danmark blev billigere at købe for de udenlandske importører. Hermed faldt importen og eksporten steg, så betalingsbalancen blev forbedret.

Helt anden situation i 2015

Siden slutningen af 2009 har Danmark haft overskud over for udlandet, dvs. at udlandet skylder Danmark mere, end Danmark skylder udlandet. Udlandet skylder nu Danmark ca. 800 milliarder kr. Mens Nationalbanken tidligere var nødt til at foretage støtteopkøb af danske kroner og til at sætte renten op, ser vi i dag det modsatte: Udenlandske spekulanter køber i stor stil kroner og sætter dem i danske banker, også selv om renten i dag er meget lav eller ligefrem negativ.

Spekulanter elsker kronen

Når udenlandske spekulanter er interesserede i danske kroner, skyldes det dels, at den danske økonomi betragtes som mere sikker end mange andre landes pga. vores overskud overfor udlandet, det offentlige relativt lille gæld og den meget lave inflation. Hertil kommer, at spekulanterne håber på, at Danmark på et tidspunkt vil revaluere, altså sætte prisen på kroner op i forhold til euroen. Sker det, er det smart at have masser af spekulationspenge stående i danske kroner, der så efter en revaluering kan veksles tilbage til euro med en stor fortjeneste. Her er spekulanterne inspireret af Schweiz, hvor nationalbanken i midten af januar satte schweizerfrancen fri, så den ikke mere er bundet til euroen. Det betød, at en schweizerfranc på én dag blev 17 pct. mere værd.

Fastkurspolitikken

Danmark er ikke medlem af euroen, så i princippet kan vi fastsætte kursen på danske kroner, som vi nu synes. Men i årevis har politikere og økonomer haft en tyrkeretro på, at vi skal føre en fastkurspolitik, hvor kronen er bundet til euroen. Der er ingen naturlov, der siger, at en fastkurspolitik er den rigtige. Danmark er det eneste land i OECD, som fører fastkurspolitik. England, Sverige og Norge lader deres valuta flyde frit, og netop disse lande er faktisk kommet bedre gennem den økonomiske krise end Danmark.

Fastkurspolitikken betyder, at den danske kr. højst må svinge 2,25 pct. op eller ned i forhold til den fastlagte 'centralkurs' på 7,46 kr. pr. euro. Derfor har Nationalbanken måttet nedsætte renten og endda indføre negativ rente for at sikre, at kursen på kroner i forhold til euroen ikke vokser for stærkt. Den lave rente begrænser spekulanternes store efterspørgsel efter kroner.

Fastkurspolitikken har i øvrigt den anden virkning, at vi i forhold til andre valutaer følger euroen. Derfor har vi i praksis foretaget en større devaluering i forhold til den amerikanske dollar, således at det er blevet lettere for os at eksportere til USA, men dyrere at importere amerikanske varer.

Fastkurspolitikens problem

En fastkurspolitik giver de samme problemer, som præger eurokonstruktionen: Hvis inflationen er forskellig i de forskellige lande, eller hvis produktiviteten udvikler sig forskelligt, så vil spekulanterne placere deres penge i de lande, hvor inflationen er lavest og produktiviteten højest. Det giver så aktuelt især Grækenland, men også andre lande, problemer med meget høj arbejdsløshed. Det samme vil Danmark kunne blive udsat for, hvis vi bare blindt fortsætter fastkurspolitikken – eller endnu værre tilslutter os euroen. Opgiver Danmark fastkurspolitikken, vil det give regeringen og Nationalbanken flere muligheder for at føre en politik til gavn for befolkningen.

Sparekniven har sat dybe sår på folkeskolen

Udgiften pr. elev faldt 4.800 kroner på kun fire år

Af Allan Nielsen

■ Der er stor forskel på kommunernes udgifter til undervisning af skoleelever – og én ting står lysende klart: Der bruges stadig færre kroner per barn i folkeskolen. Det viser en ny rapport, der omfatter skoleårene 2009/10 – 2012/13. Rapporten er udarbejdet af KORA – det kommunale og regionale analyseinstitut.

I perioden faldt elevtallet godt nok med 2,9 pct., men udgifterne per elev (uden specialskoleelever) faldt med hele 9,6 pct. Helt kontant siger rapporten, at udgiften per elev i perioden faldt fra 66.200 til 61.400 kr. om året i 2013 priser.

Geografisk skævhed

Ifølge nyhedsbrevet dknyt er der også store geografiske forskelle. Således ligger 9 ud af 10 kommuner, der bruger flest kroner pr. elev på Sjælland. Men det forhold kan skyldes tilfældigheder, fordi flere faktorer spiller ind.

– Det har jo noget at sige, hvilket elevgrundlag man har, om der f.eks. er mange specialskoler, og om kommunen generelt har store eller små skoler, siger projektleder

Sparekniven har sat dybe sår på folkeskolen (foto: Arbejderen)

Marianne Schøler Kollin til dknyt.

Flere ubekendte

Udgiften til specialskoler er en af jokerne i KORA-analysen. En elev på disse skoler koster i snit omkring en halv million kr. eller syv gange så meget som en almindelig folkeskoleelev. Det er formodentlig også årsagen til, at kommunerne i perioden har henvist færre elever til specialskolerne.

Antallet af elever i specialklasserne er faldet med knap 6 pct., hvilket er dobbelt så meget som faldet af elever i folkeskolens almin-

delige klasser, der var på 2,9 pct.

Den øgede inkludering af elever, der før kom i specialklasser og nu er placeret i normalklasser, kan tyde på en bevidst "kassetækning" fra kommunernes side, men det mener forskerne ikke kan dokumenteres med den foreliggende analyse.

SFO'erne presset

Forældre, pædagoger og læreres årlange kritik af nedskæringerne på SFO'erne får ny næring af rapporten. Det dokumenteres således, at bruttoudgiften til driften af SFO'erne er faldet med 10 pct.

samtidig med, at der er skrevet 7 pct. flere børn ind. Ifølge KORA har kommunerne således fået banket den gennemsnitlige enhedspris for en SFO-plads ned fra 31.500 til knap 27.300 kr.

I virkelighedens verden bruger de billigste kommuner kun 19.700 kr. pr. SFO-plads, hvilket svarer til halvdelen af de 38.600 kr., som de dyreste kommuner bruger på et barn i SFO.

Af andre årsager, der har medført et skolevæsen, der er billigere i drift, er naturligvis de mange skolenedlæggelser og deraf følgende centraliseringer. Lockouten af lærerne i

2013 har også skæppet i kommunekasserne.

Svært at overskue

Hvordan den samlede skolesituation ser ud i dagens Danmark er ikke helt nemt at over- eller gennemskue midt i indkørslen af skolereformen.

Det er derfor helt forståeligt, hvis forældre, lærere og pædagogisk personale påtænker at spørge de politisk ansvarlige: – Hvorfor havde I så travlt med at gennemføre den skolereform, før der ligger nok viden til at kunne vurdere hvilke krav, der bør stilles til fremtidens skole og hvad der er af ressourcer til at gennemføre det.

Den foreliggende KORA-analyse fokuserer kun på penge. Og opgaven er endda ikke løst endnu. Den følges op med en ny rapport, der forventes at se dagens lys efter sommerferien. Den vil analysere årsagerne til de store kommunale forskelle. Den skal også beskrive, om det er kommunens skolestruktur, elevgrundlag eller inklusionspraksis, der har størst betydning for, hvad det koster at undervise en elev.

Ja, endnu engang hvad koster det – ikke hvad har vi brug for!

Ens og lavere statslig refusion

Regeringen, Venstre, de konservative og Dansk Folkeparti har indgået en aftale om ændring af refusionssystemet på beskæftigelsesområdet.

■ Kernen i aftalen er, at statens refusionsats som udgangspunkt skal være ens på tværs af ydelser, hvad enten det er arbejdsløshedsdagpenge eller førtidspension. Samtidig skal statsrefusionen gradvis nedsættes til 20 pct. efter ét år.

Forenkling

Ifølge aftalepartierne gøres der hermed op med indivik-

lede refusionsregler, der både afhænger af, hvilken indsats kommunen iværksætter for den ledige, og hvilken ydelse den ledige modtager.

– De ledige skal have hjælp til at finde den korteste vej tilbage i beskæftigelse. Med aftalen tager vi det sidste skridt for at sikre, at kommunerne vælger den indsats, der kan gøre en forskel for den enkelte, udtaler økonomimini-

ster Morten Østergaard ifølge en pressemeddelelse.

Svinedyrt

Mindre uld i munden har Aarhus-borgmester Jacob Bundsgaard der også er formand for KL's arbejdsmarkeds- og erhvervsudvalg. Han gav på det årlige kommunale forum i Aalborg udtryk for "at det bliver svinedyrt at have borgere på langvarig forsørgelse."

De store ændringer i refusionerne bliver som følger: De første fire uger bliver statsrefusionen 80 pct., i ugerne 5–26 på 40 pct., i ugerne 27–52 på 30 pct. og over 52 uger 20 pct.

Der er næppe tvivl om, at en ensartet refusion fra statens side kan have den tilsigtede effekt, at de enkelte kommuner og jobcentre vil spekulere mindre i kassetækning

ud fra satsstørrelser, men det afgørende er jo stadig den samlede udgift af et beskæftigelsesforløb, så fokus vil i stedet blive endnu skarpere på et forløbs tidshorisont. Og her vil den voldsomme nedtrapning formodentlig fortsat få jobcentrene til at piske borgerne hurtigst muligt ud på et arbejdsmarked der ikke er til rådighed.

Stop TTIP

Initiativ fra europæiske borgere med underskriftsindsamling for at stoppe TTIP-aftalen mellem EU og USA /Canada

■ Få år efter Sovjetunionens fald, hvor socialismen blev erklæret død, lækkede såkaldte whistleblowers, at storkapitalen var i gang med at forhandle og gennemføre en aftale om fri og uhindret adgang til profit verden over. Aftalen blev kaldt MAI-aftalen. Indholdet skabte stort røre, og storkapitalen måtte erkende, at tiden (endnu) ikke var moden til dens gennemførelse.

Lukkede forhandlinger

I mellemtiden har EU etableret sig stærkere som union, og styrer med fast hånd det neoliberalistiske fremstød i Europa. Aftalen er derfor taget frem igen, denne gang med betegnelsen "handelsaftale" mellem EU og USA, kaldet TTIP.

TTIP står for de engelske ord for 'Transatlantisk handels- og investeringspartnerskab'. Aftalen vil sikre, at kapitalen får en afgørende indflydelse på lovgivningen i fremtiden og også på overenskomster på arbejdsmarkedet, som kan opfattes som en hindring for den frie konkurrence.

Alligevel er der så godt som ingen offentlig diskussion om dette uhyggelige projekt. EU har vedtaget en mediestrategi om, at kun positive økonomiske påstande må meldes ud. Desværre

for dem lækkes der alligevel oplysninger. Men i medie-debatten har vi indtil nu mest set Dansk Arbejdsgiverforening og USA's ambassadør male et skønmaleri af de forhandlinger, som foregår lige nu for fuldt tryk.

Enevældig kapitalisme

– Sammen er vi stærke, skriver USA-ambassadøren, og fremmaler et billede af en fremtid med stor velstand. Med sammen mener han kapitalen på begge sider af Atlanten, men den med at hvis det går kapitalen godt, så går det også arbejderne godt, kan de ikke sælge lænere. Virkeligheden har lært os noget helt andet.

Og virkeligheden i TTIP aftalen er, at virksomheder – "investorer" – skal inddrages i alt lovforberedende arbejde som kan få betydning for handel, produktion, markedsføring, arbejdsmarkedet, miljøsikring, skatter, forbrugerbeskyttelse osv.

Det skal ske gennem deres lobbyister/eksperter. Til gengæld kan vi glæde os til at få GMO-fødevarer, væksthormoner, klorvaskede kyllinger og lignende fødevarer fra USA, hvor emballagen ikke bliver skæmmet af skræmmende advarsler.

Ifølge aftalen skal virksomhederne have deres helt eget retssystem, hvor tre jurister, typisk erhvervsjurister, skal afgøre klager fra virksomheder hvor national lovgivning har skadet deres indtjening.

Hurtig protest

Et initiativ for at stoppe TTIP er dannet med adresse i Tyskland. De indsamler underskrifter fra borgerne i alle EU medlemslandene.

Som formål skriver de: 'Vi ønsker at stoppe TTIP og CETA (samme type aftale med Canada) fordi de indeholder flere problematiske elementer, såsom tvistbilæggelse mellem investorer og stater og regler for samarbejde om regulering, der udgør en trussel mod demokratiet og retssikkerheden. Vi ønsker at forhindre at niveauet for beskæftigelse, sociale ydelser, miljø, beskyttelse af privatlivet og forbrugerbeskyttelse sænkes, og at offentlige ydelser – så som vand – og kulturværdier privatiseres i uigennemsigtige forhandlinger. Vi støtter en alternativ handels og investeringspolitik i EU.'

Initiativet har allerede over 1 million underskrifter. Du kan skrive under på initiativets hjemmeside: www.stop-ttip.org -bu

UD AF EU

Ved EU-udvalget

Mindsteløn

De enkelte fagforeninger i EU kan stadig forlange en mindsteløn på arbejdspladserne. Det har EU-domstolen fastslået ved en principiel dom. Det er det enkelte land, der definerer landets mindsteløn, og med overenskomster bliver det den aftalte mindstebetaling, der opfattes som mindsteløn.

Sagen drejer sig om udstationeret arbejdskraft. Det finske EL-forbund havde forlangt, at 186 polakker, der arbejdede fast i Finland, men var ansat i et polsk firma, skulle have den finske mindsteløn. Den polske arbejdsgiver var af den opfattelse, at det slet ikke var muligt for det finske EL-forbund at rejse en sag om overholdelse af den finske mindsteløn. Ifølge den polske lovgivning er det nemlig forbudt for arbejdere at overdrage deres faglige sag til en fagforening. EU-domstolen slår fast, at det er de absolut mindste betingelser, der står i den enkelte overenskomst, der betegnes som mindsteløn. Så det er stadig muligt at benytte underbetalte arbejdere, det skal bare ske gennem at udenlandske firmaer udlejer arbejdskraft til et tredjeland.

Nej til EØS

Den 28. januar satte fagbevægelsen i Norge landet i stå. Over hele landet var der proteststrejker mod, at den norske regering ville vedtage en tilslutning til EU's arbejdsmiljølovgivning. Norsk LO og medlemsforbundene havde mobiliseret deres medlemmer til at strejke imod beslutninger fra Bruxelles, der er for svære at sluge for fagbevægelsen. Norge er ikke medlem af EU, men har en EØS-aftale, der forpligter Norge til at indføre regler og forordninger fra EU. Norge har dog mulighed for at sige nej. Over 80% af den norske befolkning er imod et medlemskab af EU, men alligevel er der et stort flertal for EU i det norske storting. Den borgerlige regering er af den opfattelse, at der ikke fremover skal være områder, hvor Norge ikke er med. Regeringen vil indføre EU's arbejdsmiljølov. Det vil betyde øget brug af vikarer, tidsbestemte ansættelser, længere arbejdstid, mere overarbejde og søndagsarbejde. Norsk LO er af den opfattelse at det vil smadre den "norske arbejdsmarkedsmodel". De norske arbejdere behøver ikke at kigge langt væk. I Danmark er over 30% ansatte som vikarer, og i Tyskland er to jobs ikke nok til at leve et menneskeværdigt liv.

Ballet er ovre

Med løfter om guld og grønne skove lykkedes det for det græske "Enhedslisteparti" SYRIZA at få regeringsmagten i Grækenland. I starten lagde de ud med den lovede politik. Som det første fyrede regeringen den person, der af EU's Trojka var sat til at privatisere al offentlig virksomhed. De 595 rengøringsarbejdere der var blevet fyret i det græske finansministerium, og var blevet et symbol på den græske fagbevægelses protest mod EU-trojkaens krav om fyring af offentlige ansatte, blev genansat.

Forhandlingerne med EU er blevet kørt stort op i de europæiske medier, og gang på gang blev der opført et skuespil for folket. Det kan da også nu konstateres, at hvis man tager regeringsmagten uden at have et alternativ til den førte politik og stadigvæk vil færdes på "de bonede gulve", bliver det den befolkning, der bragte partiet til magten, der bliver snydt.

Grækenland har ikke fået eftergivet noget af deres gæld og betingelserne for tilbagebetaling og hvem der skal betale, er ikke ændret. Trojkaens krav om nedskæring af offentlige ydelser og privatiseringer skal fortsætte. De ændringer af EU's reformer, som regeringen havde forslået, trækkes tilbage.

Den eneste sejr som den græske regering kan pynte sig med, er at de 595 rengøringsarbejdere får lov til at beholde deres arbejde. Indtil videre! EU's finanskapital bestemmer stadig i Grækenland.

Bladfond 2015

	Dec. 14	Jan. 15	Feb. 15
Amager	25,00		500,00
Amagerland		300,00	300,00
Indre By		635,00	
Nordjyl.Vesthimmerland		500,00	
Nordvest		680,00	695,00
Sydvestsjælland			50,00
Vest		1.094,00	425,00
Vestegnen		200,00	
Århus		500,00	
Bladfond i alt	25,00	3.909,00	1.970,00

Røde Ruth

8. marts er den internationale kvindedags dag. En pioner i dette arbejde var Ruth Berlau, hvis forhold til Bertolt Brecht skabte opmærksomhed.

Af Margit Andersen

■ Den tyske dramatiker Bertolt Brechts værker og livsførelse stemte ikke helt overens. Han havde et lidt for godt øje til andre kvinder end sin kone, og det blev gengældt, selv om han ikke just lignede en kvindebedårer. Men han havde ånd, og så var der åbenbart også noget med hans "smilende øjne".

Det var i hvert fald dem, den danske Ruth Berlau faldt pladask for, da de to mødtes i 1933. Ud over sin kone, skuespilleren Helene Weigel, omgav Brecht sig med kvindelige medarbejdere, der både fungerede som inspiratorer, praktiske grise og elskerinder. Disse kvinder er blevet beskrevet som ofre, men i så fald var Ruth Berlau

et beredvilligt offer, for i alle andre forhold var hun yderst selvstændig og kastede sig ud i livet uden livrem og seler.

Familiens nedtur

Men lad os begynde med begyndelsen. I 1906 kom hun til verden i en grossererfamilie, der blev ret velhavende under Den første Verdenskrig. Hun kom på en privat nonneskole for at lære fransk, fint skulle det være, og hun var en dygtig elev, den korte tid det varede, for da hun var tretten år, gik hjemmet i opløsning. Modernen forsøgte at begå selvmord, forældrene blev skilt, faderen forsvandt ud af billedet og pengene samme vej.

Ruth var nødt til at gå ud af skolen for at forsørge modernen, søsteren og sig selv. Først solgte hun kaffe

ved dørene, og senere blev hun klinikassistent hos en tandlæge, men da han ikke kunne holde fingrene fra den smukke, unge pige, sluttede det ansættelsesforhold.

Cyklende reporter

Så fik Ruth en god idé. Hun gik op på Ekstrabladet og forelagde den for redaktionen, der var med på den. Hun ville cykle til Paris og undervejs sende reportager til bladet om turen.

Desværre blev der ikke så meget at skrive om, hun blev ikke voldtaget eller kom ud for andre spændende oplevelser, men hvad der manglede i virkeligheden, det digtede hun, så der alligevel kom gode historier ud af det, og da hun kom tilbage til Rådhuspladsen var den fuld af læsere, der ville byde hende velkommen og se giraffen.

Det gav blod på tanden, og næste cykeltur blev for Politiken til Moskva. Der blev dog først trådt i pedalerne fra grænsen mellem Finland og Sovjetunionen, for strækningen dertil blev foretaget med tog og skib. Den unge korrespondent refererede begejstret om sine teateroplevelser i Moskva, men det var ikke det, Politiken ville have, så hun blev kaldt hjem. "Rend mig i røven" svarede hun og blev i byen i tre måneder for bl.a. at studere teater.

Den lille røde bog

Hjemme igen gik hun fluks til DKP og udbad sig "den lille røde bog". Den fik hun efter at have gjort sig fortjent til det ved at organisere en udstilling af børnetegninger. Ifølge en klassekammerat var Ruth allerede som barn noget af en skuespiller, og den teaterinteresse, der var blevet vakt i Moskva, fik hende til at søge ind på Det kongelige Teaters elevskole, hvor hun blev optaget.

Det var ikke en beskæftigelse, der gav smør på brødet

Ruth Berlau – Røde Ruth

eller betalte huslejen, men den slags behøvede hun heller ikke mere bekymre sig om. Allerede to år tidligere, i 1928, havde hun mødt den tyve år ældre læge, Robert Lund, og da det var kærlighed ved første blik, blev de snart efter gift. Dermed blev Røde Ruth, som hun blev kaldt, en del af det bedre borgerskab med stor lejlighed og egen bil. Parret levede sammen i godt 10 år, og det eneste Ruth havde at udsætte på sin mand var, at han ikke var kommunist.

Katastrofalt møde

Det med egen bil skulle imidlertid blive en katastrofe for ægteskabet. I 1933 bad Hans Kirk, der var formand for Studentersamfundet, Ruth om, da hun jo havde bil, at køre til Thurø for at overtale Karin Michaëlis til at komme til København og tale ved et rusarrangement. Her mødte hun Brecht, som efter indbydelse fra Karin Michaëlis havde slået sig ned på øen sammen med Helene Weigel og deres to børn. Senere blev familien udvidet med Magarete Steffin, som havde været Brechts medarbejder og hvad dertil hørte i Tyskland. Hun var en utrolig dygtig sekretær, og hvad Brecht især værdsatte, så var hun kommunist og proletar.

Ruth blev hurtigt fjerde hjul på giggen og pendlede frem og tilbage mellem København og Svendborg. Da hun var gået ud af skolen så tidligt, havde hun et stærkt behov for at få udvidet sin viden. Hendes første lærerester havde været Otto Gelsted, der lærte hende om "de højere ting", men den rolle blev nu overtaget af Brecht, der til gengæld blev inspireret af hendes intelligens og humor og drog nytte af hendes organisationstalent og handlekraft, og således begyndte et samarbejde, som skulle vare i mange år.

I 1937 tog de sammen til en international forfatterkongres i Paris. En del af deltagerne, heriblandt Ruth, tog videre til Madrid, mens Brecht tog tilbage til Danmark. Han brød sig ikke om våbengny. I Madrid mødte hun bl.a. den legendariske reporter Egon Erwin Kisch og skuespilleren og sangeren Ernst Busch, og hun tog med ud til fronten. Opholdet trak ud, og da hun endelig kom hjem var Brecht knotten, for han havde manglet hendes medspil i sit arbejde.

Revolutionært Teater

I det hele taget var der fuld fart på Ruth i disse år. Hun var med Brecht i England, hvor hun besøgte minearbejderne

Bertolt Brecht og Ruth Berlau

i Cardiff og skrev artikler om deres elendige forhold til Nordahl Griegs blad.

Hun sørgede for udgivelse af Brechts "Svendborgdigte" og var ikke mindst meget aktiv i teatergruppen "Revolutionært Teater", der var en væsentlig del af DKP's agitproparbejde. Gruppen var blevet dannet i 1932, og i modsætning til det traditionelle teater byggede den ikke på enkeltpræstationer men på det kollektive. Lederne, Per Knutzon og Ruth Berlau, var professionelle, men aktørerne, bortset fra Lulu Ziegler, var amatører.

I begyndelsen opførte gruppen en slags revyer med talekor, recitationer, sketcher og fællessang, men i 1935 da Knutzon gik til Riddersalen og Berlau overtog ledelsen, gik den over til at opføre egentlige dramaer. Det første var Brechts "Moderen", oversat af Otto Gelsted, instrueret af Berlau og med Dagmar Andreasen i titelrollen. Den sidste forestilling, i 1937, var "Fru Carrars gevæver" med

samme besætning. Hermed sluttede denne politiske og kulturelle aktivitet; de politiske forhold havde ændret sig, og tiden var løbet fra den form for teater.

Eksil

I 1939 fornemmede Brecht, at det var bedst at trække teltplæne op af den danske muld, og han og familien rejste via Sverige til Finland, hvor Ruth efter hans indtrængende bønner sluttede sig til dem. Derfra gik rejsen videre over Moskva til Vladivostok for at sejle til USA. Ruth blev først nægtet visum dertil, fordi hun var registreret som kommunist, men ved en snedig omskrivning af virkeligheden lykkedes det den danske konsul i Moskva at opnå dette. Han fortalte, at fru Berlau i virkeligheden bare var en burgøjserdame, der legede kommunist.

Så fulgte årene i eksil. Ruth boede aldrig sammen med familien Brecht i Californien, men ofte tæt ved, og hun og Brecht fortsatte med det tætte

samarbejde. Dog forsøgte Ruth i 1942 at løsrive sig. Hun tog til New York, hvor hun fik arbejde på Kontoret for Krigsinformation, men efter et halvt år dukkede Brecht op og slog sig ned hos hende. Det resulterede i, at Ruth blev gravid og fødte en søn, der kun levede i få dage.

I 1944 blev Ruth opsagt på Krigsinformationskontoret, efter at der var kommet oplysninger frem om, at hun havde været "på den forkerte side" under den spanske borgerkrig. Efter invitation fra den tyske skuespiller Peter Lorre, også i eksil, rejste hun tilbage til Californien og boede hos ham en tid.

Men krigen fik ende, og de eksilerede kunne vende hjem. Først tog Brecht med følge til Schweiz, og da amerikanerne ikke ville give ham tilladelse til at rejse ind i Vesttyskland, rejste Ruth dertil for at følge opsætningen af hans stykker, og som journalist, i hvilken egenskab hun rapporterede til danske aviser fra Nürnbergprocessen.

Bitre år

I 1949 blev Berliner Ensemble på Theater am Schiffbauerdamm oprettet, og Ruth, der allerede i USA havde fotograferet opsætninger af Brechts stykker som model for senere opførelser, blev ansvarlig for teatrets dokumentationsarkiv.

For hende var Brechts kærlighed og deres samarbejde livsvigtige, og hun kunne ikke acceptere, at han begyndte at trække sig tilbage fra hende. Hun blev alkoholiseret og fik psykiske problemer, der ofte krævede indlæggelse. For Brecht blev hun efterhånden meget for meget, men han prøvede dog, så vidt han evnede, at hjælpe hende. F.eks. købte han et sommerhus i Danmark til hende, men hvad skulle hun der, når hun ville være sammen med ham? Helt galt blev det, da hun i 1956, efter Brechts død, blev opsagt af Helene Weigel, der havde overtaget ledelsen af teatret. Ruth blev boende i Berlin og levede en tid af støtte fra forfatterforeningen og gode venner fra eksiltiden, men

endte med at få tilkendt en statspension.

Et liv efter eget valg

I 1974 gik hun, efter at have drukket et par glas vin, i seng på det plejehjem, hvor hun boede, tændte sig en smøg, satte ild i sengen og døde af røgforgiftning. Hun blev begravet på Dorotheenstädtischer Friedhof i Berlin, hvor også Brecht ligger begravet.

I sin bog "Den forstødte engel" (1989) skriver P.O. Enquist om Ruth Berlau, at "det er sært at hun aldrig blev noget selv". Det er rigtigt, at hun ikke fik en karriere som skuespiller eller har fået indgrave-ret sit navn i litteraturhistorien, men hun traf selv nogle valg og viede sit liv til kampen for socialismen, det revolutionære teater og Bertolt Brecht. Det er måske ikke, hvad man forstår ved at blive noget, men det er at være noget ud over sig selv, og selv om hendes sidste år blev bitre, er der ingen grund til at tro, at hun ville have ønsket sig et meget anderledes liv.

Buket af kvindeportrætter

Ud over 50 bøger skrev Karin Michaëlis (K.M.) (1872-1950) en mængde artikler, hvoraf Karin Michaëlis Selskabet har plukket og udgivet en farverig buket af kvindeportrætter.

Af Margit Andersen

■ Artiklerne er fra årene 1919-1938 og skildrer tretten kvinder fra forskellige lande og med forskellig baggrund, men med det fællestræk, at de havde stærke holdninger og uselvvisk viede deres liv til det, de troede på. De fleste havde forfatteren et nært forhold til, hvad der præger tonen, der både kan være beundrende, kærlig og ironisk. Hvor det drejer sig om kvinder, hun ikke havde personlige relationer til, bliver tonen lidt mere respektfuld, men ikke mindre varm.

Beskrivelsen af Helene Weigels første prøve i skuespillerfaget er et mesterstykke. K.M. havde lært Weigel at kende hos Eugenie Schwarzwald, pædagogikkens fornyer og utrættelige sociale iværk-

sætter. Hun havde skubbet på, for at den unge pige kunne få sit ønske om at gå til scenen opfyldt. Fra flere sider var det ellers blevet afvist med, at det havde Weigel hverken talent eller udseende til.

Nøgternt set var hun heller ikke et oplagt skuespilleremne, for ifølge K.M. var hun ret kedelig, nærmest lidt grim og klodset, men da hun går i gang med at fremsige det forberedte digt, folder hun sig ud, og ællingen skifter fjerdragt. Øjnene stråler, læberne afskyder pile og kroppen får holdning. Da det er overstået folder hun sig sammen og bliver igen til en kedelig ælling, men hendes talent er uomtvisteligt, og teaterdirektøren siger: "Undervisning behøver De ikke!"

Blandt forfatterne er Amalie Skram og Agnes Henning-

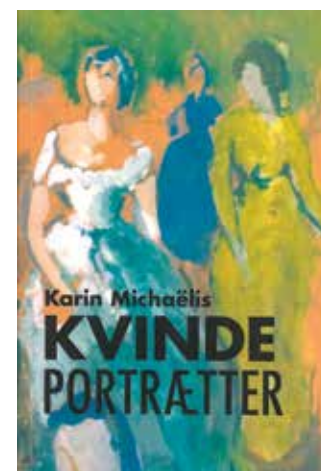
sen, to absolutte modsætninger. Amalie Skram udviste i sine bøger et stort mod, men var personligt en forskræmt hare. Agnes Henningsen derimod havde en let gang på jorden. Når hun svævede ned ad Strøget, sugede hun alles blikke til sig, indtil hun forsvandt som et luftigt himmelsyn, og hun skrev ligeså let og flimrende, men modigt, om kvindeliv, heriblandt sit eget.

Og så er der de ubemærkede, kvinderne bag manden. Karoline Bjørnson var en rigtig curling-mor, der så det som sit livs opgave at feje hver en sten bort fra Bjørnstjernes vej, mens Suzannah Ibsen var en strid modspiller, der stillede sin Henrik overfor de ideale krav, som de nu måtte være efter hendes mening. Da han ville lade Nora i Et Dukkehjem blive hos Helmer,

sagde Suzannah: "Enten går Nora eller også går jeg". Som bekendt gik Nora.

Portrættet af Nadesjda Krupskaja, på det tidspunkt Lenins enke, er en slags interview og hører til de mere respektfulde, men er også udover beundring for den lille store personlighed tilført en hel del humor i skildringen af Krupskajas råd til minearbejderkonerne, der brokker sig over deres mænds dårlige opførelse. Rådet er rent Emma Gad.

Blandt de revolutionære er også de to kamphøner Agnes Smedley, kommunist, og Emma Goldmann, anarkist, der var nære venner af K.M., og som i 1923 sad i hendes hus på Thurø og skrev på deres erindringer. Den ene kom fra vest, den anden fra øst, begge voksede op under elen-

dige kår, men arbejdede sig ud af mørket og fandt deres politiske vej. For ingen af dem blev livet let, men de fulgte trodsigt deres pejlemærker uanset konsekvenserne.

Til sidst i bogen er der korte biografier om de portrætterede, og det eneste negative, der kan siges om denne udgivelse, er, at den skaber appetit. Man får lyst til at læse mere om og af disse prægtige kvinder. Men det må jo blive læsernes problem.

*Karin Michaëlis:
Kvindeportrætter
Karin Michaëlis Selskabet.
124 sider. 150 kroner.*

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Månen hedder Månen

Det er der ikke noget mystisk i. Mange planeter i vores solsystem har måner, men de har alle et navn, blot ikke vores måne.

Definitionen af en måne er et større himmellegeme, som kredser om en planet. Men månen har faktisk et navn. Den hedder bare Månen. Derfor skal man stave Månen med stort.

Navnet Måne stammer – ligesom det det engelske navn Moon – fra urgermansk, og navnet blev taget i brug for omkring 2000 år siden.

Man har altid kunnet se Månen fra Jorden. Og da man i oldtiden ikke kendte til andre måner, har man ikke haft behov for at navngive den. Da man på Galileo Gallieis tid opdagede 4 måner, som kredsedde omkring Jupiter, gav man månerne navne som opkaldtes efter Zeus' elskerinder, da Jupiter er det romerske navn for Zeus. Og efterhånden som man opdagede flere måner, fortsatte man med at give dem navne. Men Månen fik lov at beholde sit navn.

Jordlignende planeter fundet

Rumteleskopet Kepler har fundet intet mindre end fem nye jordlignende exoplaneter kredsende om den samme stjerne. Stjernen Kepler-444 er 11,2 milliarder år gammel, og planetsystemet er dermed Mælkevejens hidtil ældste.

Stjernen er 25 procent mindre end vores Sol og ligger 117 lysår fra Jorden. Alle fem planeter ligger alle meget tæt på stjernen, og deres omløbstid er mindre end 10 dage. Forskerne ser frem til at undersøge dem nærmere og finde ud af, om der kan være spor af liv på dem.

Hvorfor lyser stjerner?

Det korte svar er, at stjerner lyser, fordi de er varme. Men det er ikke fyldestgørende nok. Den stråling, stjernerne udsender, er varmestråling, svarende til overfladetemperaturen af stjernen. Det er derfor, den ca. 6.000 grader varme Sol udsender det meste af sit lys i det gule område, mens en kold, rød dværgstjerne på kun 3.000 grader lyser rødt.

Kerneprocesserne foregår ved en temperatur på mange millioner grader – og den stråling, de producerer, er kortbølget gammastråling. Men på sin lange vej ud gennem stjernen taber strålingen så meget energi, at den normalt forlader stjernen som synligt lys.

Ved de høje temperaturer i stjernernes indre produceres strålingen som ultrahård gammastråling – men under strålingens mange tusinde års vandring fra centrum til overfladen køles strålingen. Her forvandles strålingen gradvist til et stort antal fotoner af mindre energi, der bliver synligt.

Høje og lave

Mænd er gennemsnitligt 12 centimeter højere end kvinder. Men hvorfor? Når vi bliver født og i vores 1. leveår, er der ganske små forskelle på drenge og piger. Efter det 1. år afgøres højden af en kombination af gener, væksthormon, stofskiftehormoner og ernæring. Men først ved puberteten ændrer alting sig.

Når piger er gennemsnitligt 10 år gamle, begynder puberteten, og vækstspurtten sætter ind, hvorimod drengene først starter på puberteten en hel del senere.

Pigernes tyvstart skyldes kønshormonet østrogen, som tidligt i puberteten får væksthormonniveauet til at stige.

Drengenes pubertet starter omkring 1,5 år senere. I drengenes vækstspurt kan de vokse mere om året end pigerne, og deres vækstperiode varer også længere. Således slutter drengene først deres vækstperiode, når de er op mod 19 år gamle, det skyldes kønshormonet testosteron.

Og drengene ender med at blive gennemsnitligt 12 centimeter højere.

Vores forfædre for seks millioner år siden levede formentlig i flokke. Her parrede den største og stærkeste han sig med alle hunnerne, mens den lavstammede og skvattede han måtte sidde i hjørnet og kigge på. De store hanner var altså alene om at få ført deres gener videre.

Uddannelsesreformen er kynisk

Af Martin Jensen

■ Regeringen dumper, når det drejer sig om målsætningen om, at 95 procent af en ungdomsårgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse.

Nu 4 år efter at regeringsgrundlaget blev skrevet, er retorikken på uddannelsesområdet ændret. De 95 procent er forsvundet og byttet ud med idéen om at, at alle skal blive så dygtige, som de kan.

”Regeringen har aflyst 95 procent-målsætningen. Den er ikke nævnt med et ord i reformationen. Men vi må rose ministeriet for at have succes med sin retorik. Man har vendt dagsordenen på en tallerken. Nu handler det om, at uddannelsernes kvalitet skal styrkes – ikke at alle skal have en uddannelse,” vurderer Peter Koudahl, docent på Nationalt Center for Erhvervspædagogik under professionshøjskolen Metropol.

Ikke hensyn til de unges behov

Den reform er udtryk for en kynisme og markedsgørelse af uddannelsessystemet mener Peter Koudahl. Hver sjette får ikke 2 i dansk og matematik, som nu er kravet. De vil fremover blive forment adgang. Fordi deres karakterer er for lave. Man tager ikke hensyn til de unges behov for at prøve sig selv af og modnes, ligesom man gør i gymnasiet.

Fald i elevantal

På erhvervsskolerne regner

man med et fald i antallet af elever på 10 til 12 procent alene på grund af adgangskravet. Derudover forventer skolerne et større frafald af elever, der enten selv stopper eller bliver bedt om at forlade skolerne, fordi de ikke kan følge med i undervisningen.

Regeringen hævder at man er tæt på målet, men det passer ikke. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd påpeger at ministeriets tal bygger på en model, der beregner, hvor mange der formentlig har taget hvad der svarer til en ungdomsuddannelse 25 år efter, at de er gået ud af 9. klasse.

Skal samle svage op

På erhvervsskolerne er man i gang med at skifte gear. Fra 1. august rykker en ny elevgruppe ind. Niveaue i undervisningen bliver hævet, og skolernes socialarbejdere er ved at blive udskiftet med faglærere til talenthold. Men når erhvervsskolerne sætter farten op, efterlader de mange af de tidligere elever ved vej-kanten.

Samtidig med det brede forlig om Erhvervsskolereformen fra februar sidste år vedtog politikerne Den Kombinerede Ungdomsuddannelse, KUU, der skal samle 2.500 af de svageste unge op. Målet er enten at hjælpe eleverne videre i systemet eller lade dem blive i uddannelsen, hvor de efter 2 år får titlen erhvervsassistent. Og den skal nok sammen med andre tilbud opsamle de helt unge, som kommer lige fra 9.

til 10. klasse. Derimod risikerer de lidt ældre, at blive de store tabere i det nye uddannelsessystem. Det er dem, der har været ude at arbejde eller har prøvet flere uddannelser, og som ikke kan opfylde de nye adgangskrav.

Kan miste ydelser

Uddannelsespålægget betyder, at de unge kan miste deres offentlige ydelser, hvis de ikke går i gang med en uddannelse. Den gruppe af unge kommer i klemme, fordi fokus har ændret sig på uddannelsesområdet, uden at det er koordineret med beskæftigelsesystemet.

Undervisningsministeriet har ikke noget bud på, hvor mange unge der ikke ville kunne få en plads på KUU. Ministeriet peger på, at de unge kan uddanne sig på VUC, sommerkurser og gennem voksen- og efteruddannelsessystemet.

Mie Hovmark, formand for Erhvervsskolernes Elevorganisation, giver ikke meget for de mange tilbud. Hun mener ikke, at den gruppe unge bliver tiltrukket af at bruge sommerferien på et turbo-kursus i dansk. Der skal noget helt andet til.

”Problemet er, at ikke alle er lige skolemotiverede. De har fået specialundervisning i ni år gennem folkeskolen. De vil bare gerne ud og bruge deres hænder. Men så tilbyder man dem bare mere specialundervisning,” siger Mie Hovmark.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

- 1/1 år (275 kr.)
 1/2 år (165 kr.)
 Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
 E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

De 5 er hjemme

Fernando kommer på besøg

Af Inge Høgh

■ "Give me five, Obama" var i lang tid sloganet for den internationale solidaritetsbevægelse for at få frigivet de 5 cubanske antiterrorister fra fængsler i USA.

To af de 5 nåede at afsone den straf de blev idømt ved helt urimelige retssager, der foregik i det anti-cubanske miljø i Miami, USA. 15 og 16 år sad de deres straf ud og vendte så hjem til Cuba.

En af de 5, Fernando Gonzales, er nu vicepræsident i det cubanske venskabsinstitut mellem folkene, ICAP, og kommer på besøg i Danmark til april, hvor et større arrangement vil løbe af stablen.

17.12

Så kom dagen d. 17.12.2014, en dag som alle andre? Nej

det blev dagen! De resterende tre cubanske antiterrorister kom hjem til Cuba. Løsladte, frie, hjemme i deres elskedes favne.

Hvad skete der lige her?

I de sidste par år har der været hemmelige forhandlinger i gang mellem Cuba og USA, et af resultaterne blev frigivelse af de sidste tre. Det skete selvfølgelig ikke uden betingelser. Cuba frigav en USA-spion og nogle dissidenter imod at få de tre hjem, Godt bytte!

Den samme dag 17.12.14 tonede Raul Castro, Cuba og Barak Obama, USA frem med pressemeddelelse om at man var i gang med en dialog om at forbedre forholdet mellem de to stater.

Barak Obama erkendte i sin meddelelse, at den årtier gamle og lange blokade mod Cuba ikke har virket efter

hensigten, nemlig at få styrtet Fidel Castro og ødelægge den cubanske socialisme.

Men at USA så har kastet håndklædet i ringen er nok at overfortolke hensigten.

FN mod blokaden

Ophævelsen af blokaden mod Cuba er et krav fra næsten samtlige lande der er medlem af FN, det viser afstemninger om dette år efter år, kun USA og Israel har stemt imod.

Hvor USA troede sig sikker på, at de med en blokade kunne isolere Cuba, har de nu måtte sande, at USA har isoleret sig selv.

Markedskræfter i USA presser også på for at få blokaden ophævet. Nogen trodser de bøder man får for at handle med Cuba, og det er også medvirkende til at Obama nu mener at det er på tide at ændre taktik overfor Cuba. Han største problem bliver dog, at en ophævelse af blokaden skal godkendes i USA's kongres, og der har han ikke flertal. Han skal overbevise nogle sejlivede republikanere om at det er et rigtigt skridt at tage. Vi kan kun ønske ham held og lykke med det.

Men alt andet lige så er processen i gang og en ting er vist, cubanerne sælger ikke ud og de vil bevare og udvikle deres form for socialisme.

USA-Cuba blokaden

Lovforslag i USA skal give firmaer lov til at kunne lave forretninger i Cuba

■ En gruppe af senatorer fra begge kamre i USA's kongres har fremlagt et lovforslag, der vil gøre det tilladt at firmaer laver forretninger i Cuba. Det har hidtil været forbudt på grund af den økonomiske, kommercielle og finansielle blokade af Cuba.

Lovforslaget, under navnet: 'Frihed til eksport til Cuba', blev fremsat af demokraten Amy Klobuchar, på vegne af tre partifæller og to fra det republikanske parti.

Amy Klobuchar fremførte, at nu er det tid til en forandring af den traditionelle Washington-politik, der i mere end fem årtier med sanktioner ikke har "garanteret vores interesser på øen og har kostet vores forretningsinteresser handel med et marked bestående af 11 millioner

personer."

"Der er mange aspekter i vores relationer med Cuba, som vi må tage fat på, men denne lov vil åbne nye muligheder for vores firmaer, hjælpe på arbejdsløsheden herhjemme, og give cubanerne en bedre levestandard" tilføjede Klobuchar.

Tilladelse til at rejse frit

I slutningen af januar præsenterede republikaneren Jeff Flake på vegne af seks andre senatorer fra begge partier et forslag om at fjerne alle restriktioner der forbyder nordamerikanere at rejse til Cuba. Forslaget omfatter, at USA borgere der rejser til Cuba nu må bruge så mange penge (dollars) de vil, at de må bruge deres Credit Cards, og at man giver autorisation

til rejsebureauer, flyselskaber og forsikringsselskaber til at organisere rejser til Cuba, selvom turisme og sørejser stadig er forbudt...

Blokadepolitikken

I januar trådte nye direktiver fra Ministeriet for skat og handel i kraft. De giver mere fleksibilitet overfor visse handelstransaktioner med Cuba,

men de centrale bestemmelser i blokadepolitikken bibeholdes. Det er blandt andet at USA skal have ret til at oprette bankkonti i Cuba, men at Cuba ikke kan oprette bankkonti i USA. Af handelsvarer er det stadig forbudt for firmaer i USA at eksportere for eksempel avanceret teknologisk udstyr, og andre varer som vil true USA's sikkerhed.

Cubanere der er bosiddende i USA må nu sende 2.000 dollars hver tredje måned til familiemedlemmer i Cuba, mod før "kun" 500 dollars.

Det vil stadig være forbudt at importere cubanske produkter til USA, men besøgende i Cuba har nu mulighed for at hjembringe cubanske varer for 400 dollars. Heraf må de 100 dollars være cigarer og rom!

Præsidenterne fra Cuba og USA proklamerede d. 17. december 2014, at de diplomatiske forbindelser genoptages, og at det skal indikere et skridt på vejen til en normalisering af forholdet mellem de to lande.

Kilde: Granma
Oversættelse: Inge Høgh

Ind i mørket

Af Margit Andersen

■ Når Chaplin lavede film, styrede han selv hele butikken, skrev manuskriptet og musikken, instruerede og spillede hovedrollen.

Uden sammenligning i øvrigt er Erik Clausen en filmmager af samme skuffe. Dog har han i sin nye film ikke lavet musikken til "Mennesker bliver spist i Polynesien" (John Mogenssen), og han har overladt til Kim Larsen at levere filmens titelsang om, når gassen går af ballonen, og man går "Ind i mørket".

Gassen er bestemt ikke gået af Clausen, som altid har sine urokkelige meninger om, hvad der er galt med vores verden, og hvordan den burde være. Det hele skal helst med hver gang, og det kan blive for meget, således også her, hvor der enkelte steder kunne være strammet lidt op, men alt i alt er det en fin og velspillet historie, som

fænger, rører og giver stof til eftertanke.

Herluf (Erik Clausen) er en dygtig mekaniker på vej til pensionsalderen, men han er begyndt at få problemer med hukommelsen, og en dag går det så alvorligt galt med en opgave på arbejdet, at mester (Leif Sylvester) bortviser ham i nogle dage, for at han få lidt frisk luft.

Herluf fortæller ikke sin kone (Bodil Jørgensen) om det, og hun har også nok at gøre med sit arbejde som socialrådgiver og en affære med en kollega, for det med lagengymnastik og Herluf er efterhånden blevet lidt trivielt. Desuden skal der arrangeres bryllup for deres datter – for tredje gang!

Men det bliver værre og værre med Herlufs hukommelse og virkelighedssans, og en dag forsvinder han simpelthen. Det sætter liv i døde familierelationer og giver anledning til at hemmeligheder afsløres, gammelt skidt

under gulvtæppet fejes ud, lig bliver hevet ud af skabene, og det der var vigtigt bliver ligegyldigt og omvendt. Selv over for sine nærmeste spiller man ofte et maskespil og har nok i sit eget.

Herlufs ufrivillige forsvindingsnummer bruger Clausen til at lave en genial "omvendt polak" med, bortset fra at po-

lakkerne her vist er venligere mod danskeren, end vi er mod dem.

Selv om temaet er alvorligt, er der plads til humoristiske bivirkninger i filmen, og selv om den handler om almindelige menneskers hverdag, er den ikke socialrealisme, men snarere det som Clausen selv kalder positivrealisme.

Nok er Herluf på vej ind i mørket, men familien og vennerne er på vej ud af det og står bogstaveligt talt bag ham i det sidste billede.

Mennesker bliver spist
Instruktion Erik Clausen.
Manuskript Erik Clausen og Louise Clausen

Hvad er bibliotekernes nytteværdi?

Af John Poulsen

■ En række biblioteker og biblioteksorganisationer har i fællesskab etableret "Tænk tanken Fremtidens Biblioteker" med det formål at styrke bibliotekernes position.

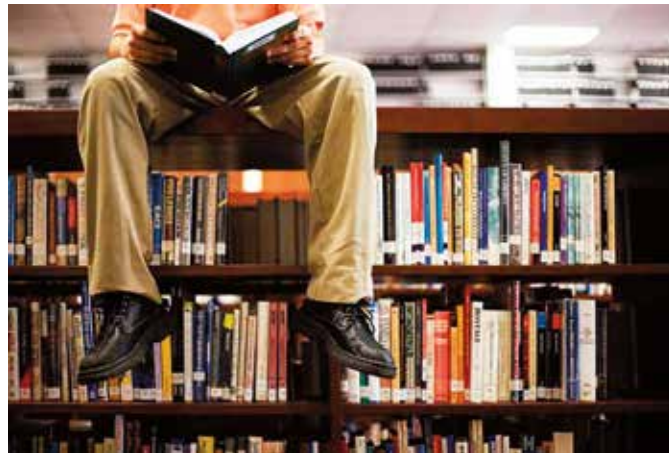
Som det første resultat af dens virksomhed er der kommet en rapport om Folkebibliotekernes samfundsøkonomiske værdi udarbejdet af et konsulentfirma. Den kommer bl.a. frem til, at bibliotekerne bidrager med 2 mia. kr. til bruttonationalproduktet, fordi de medvirker til, at børn læser mere og bedre, og derfor får mulighed for at få en bedre uddannelse. At børns læselyst også kan komme andre steder fra, tages der ikke hensyn til. Man når også frem til – ved at spørge folk om hvor meget de over skatten ville betale for benyttelse af bibliotekerne – at de har en nytteværdi på 3-4 mia. kr. Derefter lægger man disse to tal sammen, selvom

de er tvivlsomme og ikke har noget med hinanden at gøre, og når frem til et samlet beløb på ca. 6 mia. kr.

En række dagblade har ukritisk refereret disse tal, mens månedsbrevet "Søndag aften" har gennemgået tallene kritisk og er nået frem til, at det er en aldeles usaglig påstand, hvad man kun kan give det ret i.

Det er forståeligt, at bibliotekerne har brug for argumenter for deres fremtidige eksistens, ikke mindst når man ser på de nedskæringer, der er sket hvert eneste år siden kommunesammenlægningerne i 2007, men det havde nok været bedre at fremhæve bibliotekernes kulturelle værdi til fremme af almindelighed og integration.

Bibliotekerne har grund til at bekymre sig, for i 2015 vil to ud af tre kommuner spare på deres budgetter. For alle biblioteker tilsammen drejer nedskæringen sig om 1,9 pct.,

og så er der ikke taget hensyn til inflationen, så reelt er den større. Dermed er de samlede besparelser siden 2007 nået op på ca. 15 pct. Der er fem kommuner, der når op på over 8 pct., nemlig Lejre med 12,4, Herlev 10,4, Morsø 9,6 og Furesø med 9,3. For Lejres vedkommende er der planlagt yderligere besparelser i 2016 på 900.000, da man i et høringsforslag lægger op til, at der ikke længere skal være

personale på Osted og Gevinge filialerne. Alternativet vil være en lukning af disse.

Desværre er det ikke første gang, at en kommune kommer med sådanne trusler, men Lejres SF-borgmester må have en flov smag i munden. Desværre betyder nedskæringerne også, at tre filialer og to bogbusser lukker. Det drejer sig om filialerne Sct. Jørgensbjerg i Næstved, Ølby i Køge og Dalby i Faxe. De

har alle være lukningstruede i 4-5 år, men folkelige protester har forhindret det indtil nu. De to bogbusser er i Hjørring og Ringkøbing-Skjern. For sidstnævnte vil det få den konsekvens, at ca. 29.000 indbyggere, dvs. halvdelen, vil miste deres bogbus, og her er der tale om landets største kommune, hvad areal angår, så nu vil der blive langt til de tilbageværende biblioteker. Bussen i Ringkøbing blev etableret som erstatning for de 7 nedlagte filialer i 2007-2008, og i 2010 fik kommunen statslig støtte til at lave en ordning, hvor skolerne kunne bestille en bogbus. De penge er nu spildt og lukningen er jo ikke netop vejen frem til at styrke den læselyst hos børn, som alle prædiker for.

Det ville være interessant, hvis konsulentfirmaet nu beregnede, hvad det koster samfundet, at man skærer yderligere ned på bibliotekerne.

Kun for forrykte

Af Arne Cheller

■ Hermans Hesses roman *Steppeulven* fra 1927 og Ole Christian Madsens film *Steppeulven* fra 2015 – hænger det sammen? Det vender vi tilbage til. Ole Christian Madsen, kendt for bl.a. *Flammen og Citronen*, har stået fadder til en film om poet og sangskriver Eik Skaløe, hvis korte liv har skabt grobund for mange myter.

I tidens løb er der med jævne mellemrum blevet spekuleret over Eik Skaløes gådefulde breve og tekster, få mennesker har som han nået at gøre en forskel på så kort tid, og det har medført både konspirationsteorier og fortolkninger af hans tekster som både det ene og det andet.

Filmen handler om hans korte liv (1943-1968), fra han blev tævet af politiet som politisk aktivist i kampen mod atomvåben, til han dør for egen hånd i grænselandet mellem Indien og Pakistan.

Men det er også en film om jagten på den store kærlighed. Eik Skaløe møder Iben Nagel Rasmussen, da hun er 16 og han er 18. De lever i et åbent forhold, som er frit og derfor også utroligt smertefuldt. For Eik Skaløe var Iben hans livs kærlighed, og han forsøgte på alle mulige måder at gøre indtryk på digteren Halfdan Rasmussens brunøjede datter.

Eik, Iben og desertøren

Da unge Eik rejser til Paris for at finde sig selv som forfatter, møder Iben Henrik, "en rar desertør fra Livgarden", og de tres møde på et hotel i Paris er morskabsteater, når det er bedst. Trekløveret kører i et folkevognsrugbrød gennem Europa. Splejsede og rødhårede Eik slås mod en sorthåret kæmpe, som heldigvis har det handicap, at han stammer, men desværre spiller han bedre guitar og synger smukkere end Eik. Trods dårlige odds ender Eik alligevel som vinder, da "gardisten" ryger i spjældet og sendes hjem til Danmark, fordi han er deserteret fra militæret.

Stoffernes velsignelse

Iben og Eik blaffer til Mellemøsten og Nordafrika, hvor de stifter bekendtskab med cannabissens hemmeligheder og Christian Arnø's Hashrygerhøjskole, hvor denne som en anden profet prædiker stoffernes velsignelse.

Senere ser vi, hvordan Christian Arnø under et LSD-trip tror han kan flyve og kaster sig ud fra altanen på et højhus. Han overlever, men lækkes til en kørestol resten af livet. Nogle unge troede dengang, at mange svar lå i stofferne, at de var et middel til udvidelse af bevidstheden. Iben bliver imidlertid hurtigt afhængig, hun bliver stik-

narkoman, men kommer ud af det, da hun bliver optaget på Odin Teatret, hvor hun sidenhen bliver teatrets store stjerne.

Den ultimative frihed

Derefter var Eik Skaløes liv en konstant rejse, der førte ham fra land til land og til lande, hvor der dengang ingen turister kom. Formålet var at finde sig selv, men også at vinde Iben tilbage. Hvordan gør man det? Ved at blive rockstjerne? Men hun var bitter over at Eik svigtede hende, da hun lå syg i Athen i forbindelse med en illegal abort.

I eftertiden er Skaløe blevet opfattet som hippien over alle, men det er forkert. Ganske vist deltog han i de første "love ins", men han rejste hurtigt væk. Han blev kendt gennem musikken, men det var ikke det han ville, han ville være forfatter. Han beundrede digtere som Camus og især Hermann Hesse og var eksistentialist, men mente, at vi ikke kan ændre samfundet før vi ændrer os selv. Han mente, som hovedpersonen i Herman Hesses roman, at vi har mange identiteter, han var en steppeulv, bundet af et ønske om den ultimative frihed, og livet var et magisk teater.

Filmen giver et tankevækkende, indfølt og kærligt portræt af en ualmindelig kunstner, hvis korte liv sluttede i ørkenen en oktoberdag i 1968. Skuespillerne er fremragende, og for en gangs skyld er det ikke den kendte garde, men nye store talenter som Joachim Fjelstrup (Eik Skaløe) og Marie Tourell Søderberg (Iben), ligesom en række biroller spilles af rigtig gode, men endnu ikke så kendte kræfter.

Steppeulven.
Instruktion: Ole Christian Madsen. Kan ses i biografier over hele landet.

Steppeulvene på vinyl eller CD

Af Arne Cheller

■ Den eneste plade, som Eik Skaløe, Stig Møller, Søren Seirup og Preben Devantier, der udgjorde gruppen *Steppeulvene*, fik indspillet, var *HIP*, der udkom juni 1967 i et oplag på blot 700 eksemplarer, som det tilmed tog op imod to år at sælge. Først i 1988 – efter 21 år i handlen – havde LP'en solgt 25.000 eksemplarer. I dag er salgstallet formentlig over 100.000, da *HIP* er genudsendt adskillige gange igennem årene, men aldrig før med bonusmateriale.

Med *HIP* kom dansk rock på omgangshøjde med USA

og England. Eik Skaløe var en formidabel sprogudvikler. Bob Dylan havde sat volt til det engelske sprog, Skaløe havde lyttet, men i hans danske tekster kan man også spore referencer fra danske sprogkunstnere som Klaus Rifbjerg, Halfdan Rasmussen og Benny Andersen.

Det kan man nyde i denne nye gedigne lyd af *HIP*, der kommer to et halvt år før pladens 50 års fødselsdag. En ny gennearbejdet udgave af *HIP* behøver ingen anden motivering, end at vores musikhistorie fortjener den.

Albummet består af otte numre, bl.a. "Dunhammer-

aften," "Itsi-bitsi," og "Kun for forrykte," som er taget direkte fra Hermann Hesses roman "Steppeulven" om den søgende, kompromisløse og egenrådige Harry, som har svært ved at passe ind i samfundet med dets krav, regler og normer. Ekstramaterialet "En eftermiddag med Steppeulvene" er et bånd optaget personligt til Iben (se ovenfor) med samtale og sang i dagligstuen hos Eiks forældre.

Den netop afholdte "Steppeulvs Prisuddeling", som altid står i musikkens tegn, viser, at det myldrer frem med talent, og at musikken under ingen omstændigheder kan klare

sig uden vækstslag, og netop derfor vil jeres anmelder med et lumsk blik og knyttede hænder råbe et stilfærdigt og ikke alt for anmassende "hurra" for *Steppeulvene* og deres *HIP*, for et værk, der nægter at dø, men tværtimod bliver ved med at inspirere de unge generationer, et værk som nu i næsten 50 år har solgt støt og godt, og som også i fremtiden vil finde sine lyttere, fordi pladen præcist, elegant og stærkt sætter ord på det uudsigelige.

Det er stor kunst. Så ikke mere fra mig, mester Eik får det sidste ord: "det flyvende tæppe går klokken otte / Bob

Dylan har ringet og sagt vi kan nå det"...

Steppeulvene – HIP - inklusiv "En eftermiddag med Steppeulvene" – Remastereret (Parlophone Music Denmark/Warner)

SPALTEN

Kammerat Bjarne

Du ønskes tillykke med 70 års dagen den 3. marts. En kammerat der altid er villig til at påtage sig et stykke arbejde. Du ønskes samtidig god bedring, vi ser frem til at se dig tilbage i arbejdet. Nordvest afdeling ønsker tillykke med dagen.

Afdelingsledelsen

Gode kammerat Bjarne

Vores altid aktive kammerat ønskes god bedring. Brug nu tiden til at komme dig, vi skal nok holde skansen så længe. Læs nogle gode bøger og rul dig nogle smøger. Du skal ikke komme tilbage, før du er rask.

*Kammeratlig hilsen
Martin og Eva*

Kære Jette

Du ønskes velkommen i de voksnes rækker. Vi har haft mange skærmydsler, men du er godt nok en sej madamme. Og som regel bliver vi jo enige til sidst. Du skal have tak for din store indsats gennem årene.

Kærlig hilsen Martin

Kære Jette

Vores motor, vores alt organiserende kraft og dejlige kollega, et stort tillykke med 70-årsdagen den 1. marts. Vi ønsker dig en god og velfortjent ferie, og en god fødselsdag, hvor omgivelserne giver dig den hyldest, du fortjener.

Kammeraterne på kontoret

Jette

Vores ildsjæl og superkammerat ønskes et stort kammeratligt tillykke med de 70 år.

KPiD Vestegnen

Gode kammerat Jette

Vi ønsker vores utrættelige og mangeårige organisationssekretær Jette hjertelig tillykke med 70 års fødselsdagen. Organisationen ligger trygt i dine hænder og det, dit store arbejde og din kammeratlige måde at være på takker vi dig for.

*Kommunistisk Parti
i Danmark, Landsledelsen*

Kære Dusja

Tillykke med 90 års fødselsdagen den 6. marts. Vi nynner "Dusja du er sol og glæde..." mens vi hylder dig for dit altid glade og revolutionære sind og den store gæstfrihed, du og Erik udviste over for os mange, der nød godt af den i Moskva.

*Kammeratlig hilsen
Dine tidligere plejebørn i KPiD*

Fyraftensmøde om retsundtagelsen

Fyraftensmøde den 24. marts kl 17.00

Dagsorden

- Danmarks retsundtagelse. Hvad vil EU med retspolitikken? Kom og stil spørgsmål.
- Hvad betyder retsundtagelsen?
 - Skal EU bestemme over danske strafferammer?
 - Vi skal bekæmpe kriminalitet og forhindre terror – kan vi samarbejde om dette uden at give EU magten?
 - Kan vi vælge en dansk tilvalgsordning?

Indledere

- *Søren Søndergaard*, tidligere medlem af EU-Parlamentet for Folkebevægelsen
- *Claus Westergreen*, formand Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes fagforening, vil sætte gang i debatten.

Håndmadder gratis. Øl og vand købes.
Sted: Mølle Alle 26, 2. sal. Valby

*Arrangører: Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes fagforening,
Folkebevægelsen mod EU – Valby og Sydvest komiteerne.*

**Frederikssundsvej 82.A, 2400 København NV.
Tlf. 3888 2833. Mail: kpid@kommunisterne.dk**

Ny åbningstid: Mandag – fredag 14.00–17.30.
Lørdag 11.00–14.00

Nye bøger:
Brødrene Nielsen, pris 275,-
Byd magten trods, pris 175,- af Anton Nielsen

*Se en del af vores udvalg på www.kommunisterne.dk
Under bogcaféen Ny-Tid*

KULTURLIV

Film værd at se

Inherent Vice
Mænd og høns
Nattergalen
Leviathan
Tusan Bitar
The Imitation Game

Heerup og Sylvester

Selvom Heerup Museum i Rødovre råder over en samling, som nemt kunne fylde hele bygningen og mere til, så sker der hele tiden fornyelser ved to gange om året at lave særudstillinger, som tager forskellige temaer op af Henry Heerups arbejder. Museet har nu også valgt at lade populære danske billedkunstnere komme i visuel dialog med Heerup. I 2013 var det Knud Oddes grafiske værker der blev vist, og i dette forår er det Leif Sylvesters med udstillingen "Vidunderlige hverdag". Sylvester er ligesom Heerup blevet folkeeje og præsenteres med både malerier, keramik og træfigurer, som fint går i dialog med Heerups arbejder. Begge er kendte og elskede for deres fabulerende fortællinger, lige så rige på mangfoldighed som hverdagen selv.

*Heerup Museum "Vidunderlige hverdag" indtil 26. april.
KunstCentret Silkeborg Bad 1. maj til 30. august.*

Von Hornsleth

Kristian von Hornsleth blev berømt/berygtet, da han i 2006 forærede hundredvis af landsbybeboere i Uganda en gris eller en ged på betingelse af, at de tog hans efternavn. Om det var for at hjælpe de fattige eller for at gøre sig bemærket vides ikke, men meget taler for, at det var det sidste der var tilfældet.

Men Hornsleth er også billedkunstner, og der er nu udgivet en bog med hans værker fra 2005 til 2014. I en anmeldelse af bogen i Politiken skriver Peter Michael Hornung, at "billederne i bogen er ikke voldsomt varierede... Opskriften synes hver gang at være den samme: Hornsleths navnetræk, damer eller noget sex eller vold og som baggrund en ekspressionistisk eksplosion af pangfarver... Så meget af det samme er ikke nok til at frembringe betydningsfuld kunst", slutter Hornung og giver bogen to stjerner.

Oscarnominering

Den russiske film Leviathan, anmeldt i *KOMMUNIST* nr. 2, er blevet nomineret til en Oscar som bedste udenlandske film. Normalt ville ethvert land være stolt over sådan en nominering, men det er ikke tilfældet i Rusland. Landets kulturminister udtalte i den forbindelse til Izvestija, at "film, der fokuserer ikke kun på kritik af de nuværende myndigheder, men som åbent spytter på dem ... som er fyldt med fortvivlelse og håbløshed over vores eksistens, skal ikke finansieres af skatteydernes penge."

En sådan ministerudtalelse overrasker ikke i den nuværende situation i Rusland, hvor der spilles meget på de nationale strenge, og man ikke tåler nogen form for kritik. Men at også lederen af det kommunistiske parti, Sjuganov, falder i samme grøft overrasker derimod Han udtaler at "hele filmens ide drejer sig om at vise det sorteste sorte, der har en demoraliserende effekt", og han fortsætter "i den nuværende situation har den efter min mening en anti-national karakter". Endnu mere overraskende er det at læse, hvad biskoppen i Murmansk siger om filmen, som også angriber kirkens rolle i det korrupte samfund. Han udtalte, at "samlet set er filmen opmuntrende, fordi den peger på landets virkelige problemer – på det åbne sår, som legemet plages af, som får det til at lide og dø."

PC Missing-link

**Reparation og salg
af computere**

Rantzausgade 37A, Kbh. N.
Tlf. 5046 2832
Mail: kimfahnoe@gmail.com
– www.pcmissing-link.dk

www.kommunisterne.dk

Meningsfyldt ferie

10. nordiske sommerlejr åben for tilmelding

■ For 10. gang afholdes Nordisk sommerlejr. Denne gang med KPID som vært på den naturskønne Jegindø i Limfjorden, hvor fiskerihavnen byder på skaldyr og fiskeri, og hvor øen er omsluttet af de fineste badestrande.

Huset og omgivelserne byder på alle former for fine faciliteter, og der bliver et rigt holdigt program med politiske oplæg og diskussioner, kultur, sport og ferieaktiviteter samt udflugt til Vesterhavet.

Bestil ferie i uge 8

Sommerlejren åbner søndag den 5. juli og slutter søndag den 12. Prisen med fuld kost er 1400 kroner. 400 kr. for børn. Der vil blive arrangeret fælles transport og/eller afhentning ved toget 4 km. derfra.

Jegindø ligger i Thyholm ca. 4 timers kørsel fra København, 2 timer fra Aarhus. Du kan høre nærmere i din parti-afdeling eller kontakte KPIDs kontor. *—red*

Kongres i KPID

Kommunistisk Parti i Danmark har indkaldt partiets 11. kongres, som skal finde sted i Pinsen i år fra lørdag den 23. maj til mandag den 25. maj. Kongressen afholdes i København.

■ Partiets afdelinger er nu i gang med forberedelserne.

Landsledelsen har udsendt et diskussionsoplæg til kongresdokument med en analyse af den udvikling verden undergår i disse år og de kampe og krav denne udvikling stiller til arbejderklassen og kommunisterne. Dette dokument er fulgt op af et forslag til prioritering og organisering af de arbejdsopgaver partiet vil påtage sig.

Brug demokratiet

Sideløbende diskuterer afdelingerne eventuelle forslag, som afdelingerne vil stille til behandling på kongressen, ligesom der vælges delegerede

rede i alle afdelinger.

Partiets ledelse opfordrer alle partiets medlemmer og Ungkommunisterne til at deltage aktivt i afdelingernes

diskussioner op til kongressen.

Det er grundlæggende vigtigt og kernen i partidemokratiet, at de beslutninger

der skal træffes, sker på baggrund af fælles diskussioner med de mange forskellige erfaringer vi besidder i fællesskab. *bc*

100.000 løbesedler fra Folkebevægelsen mod EU om danskernes retspolitiske undtagelse uddeles overalt i Danmark i uge 9 som optakt til den kommende folkeafstemning. Nogle af KPIDs afdelinger er allerede tvystartet, som det ses.

Der stemmes på KPIDs sidste kongres (komfoto)

Kampen for at redde kloden

Af Arne Cheller

■ Naomi Klein har længe været det amerikanske "venstres" bedst kendte talskvinde. I en alder af 44 år kan den canadiske forfatter og journalist se tilbage på anerkendte udgivelser, hvor hun med sin særlige blanding af reportage og økonomisk analyse har sat mange i gang med at overveje ting, de havde taget for givet: De destruktive følger af en skæv handelspolitik, hæmningsløs markedsideologi osv.

Bøgerne har fået stor gennemslagskraft, og Naomi Klein har fået en stor tilhængerskare. Hendes første bog, NO LOGO, om de store mærkevarerkoncerners magt over deres sweatshoparbejdere og forbrugere blev ved sin udgivelse i 1999 nærmest en håndbog for tidens bevægelse mod globalisering.

I "Chokdoktrinen", der kom syv år senere, analyserede hun, hvordan krige, kup og naturkatastrofer griber af kapitalismens spillere som anledning til at presse såkaldte frihandelstiltag ned over de hårdt ramte samfund og deres befolkninger.

Planetens skæbne

Nu er Klein tilbage med endnu et livtag med kapitalismen. Denne gang er det

hele planetens skæbne, der er omdrejningspunktet. Med sin nye bog "Intet bliver som før" prøver Klein at levere ideologisk oprustning til en ny massebevægelse. For en sådan en skal der til for at kunne afværge en klimakatastrofe. Storkapitalen, monopolerne og deres kulsorte købmænd, der fremfører klimafornegeternes propaganda, skal have tilbage af samme skuffe. Tiden er til radikale løsninger, slår hun fast. Ligesom overfor kapitalismens krise, der er blevet udnyttet af dens politikere til at skabe en undtagelsestilstand, der kunne legitimere de sociale nedskæringer og overvågningen af befolkningen.

Grøn omstilling ikke nok

Dette er hovedpointen i "Intet bliver som før". Et lettilgængeligt murstensværk, som kan blive en tiltrængt inspiration til en skarpere klimakamp. Ifølge Klein er den globale opvarmning ikke kun forårsaget af overbrug af fossile brændstoffer, men skyldes kapitalismens iboende nådesløse destruktion af naturgrundlaget.

Bogen udfordrer præmissen om, at en såkaldt "grøn" omstilling vil kunne gennemføres under og forenes med de globale markeds kræfter. Den slår fast, at

små tekniske fix er tæt på det ligegyldige, så længe kapitalismen skævvrider og omfordeler ressourcerne fra de allerede besiddelsesløse til klodens superrige.

Socialisme i forklædning

Denne gang forsøger Klein at gøre det, som pengemændene har lært hende, at bruge modstandernes argumenter imod dem selv. Nemlig at klimafornegeterne rent faktisk har ret, når de betegner klimapolitik som socialisme i forklædning. På provokerende vis opfordrer hun til, at skræmmebilledet ikke gendrives, men i stedet bruges til at hæve ambitionsniveauet.

Forudsætningerne for at kunne omkalfatre den globale økonomi og udligne de ekstreme forskelle mellem befolkningerne, der i stigende grad får deres økosystemer smadret, og den herskende klasse, som kun ser nye forretningsmu-

ligheder og dermed profit i uoprettelige naturødelæggelser er ikke grønne pragmatiske løsninger, snarere en ny konfrontationslinje, og som der står skrevet, med en rødere kant.

Vi får en kritisk optrævelse af de pengeinteresser, der står for bestræbelserne på dels at nedtone klimaforandringernes omfang og dels negligere de sociale spændinger, som følger i kølvandet, og det bliver påvist hvor stærke kræfter det er, der arbejder for at forvirre debatten om de kendsgerninger, som forskere har fremlagt i årevis.

Arbejderklassens rolle

Som mangeårigt ikon for globaliseringskritiske aktivister, særligt i Nordamerika, har forfatteren store forventninger til en folkelig mobilisering. Hun beskriver en række spirende tendenser til øget klimaengagement, ikke mindst mod naturødelæggelser. Optimistisk kan

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.

1/2 år 165,- kr.

Studerende 1/2 år ... 50,- kr.

hun dog ikke kaldes, men hendes grundpointe om at udnytte de klimatiske opbrud til at påføre verdensøkonomien en chokterapi er spektakulær, men man skal finde de kræfter, der vil noget andet, altså den arbejdende befolkning.

Jeres anmelder har det sådan med Naomi Klein, at hun er lige ved at være der, men stadig mangler en klar analyse af klassekræfterne og arbejderklassens rolle i kampen mod klimaødelæggelser og nødvendigheden af en socialistisk revolution, hvis menneskeheden og kloden skal have en chance.

Naomi Klein: *Intet bliver som før*. Forlaget Klim, 580 sider 349 kroner.

